KYMI JA VOIKKAA

Kymin ja Voikkaan henkilöstölehti **5/2005**

WE LEAD.
WE LEARN.

UPM

Kymillä juhlittiin

- Tehokas yhtiö menestyy
- Henkinen hyvinvointi on tärkeää
- Parasta aikaa 2005 lehden liitteenä

KYMI JA VOIKKAA
5/2005

Julkaisija
UPM, Kymi ja Voikkaa

Päätoimittaja
Ulla Parikka
puh. 0204 15 3262
ulla.parikka@upm-kymmene.com

Lehtitoimikunta
Marko Haveri, Pertti Kohopää, Eila Kylliäinen, Ilkka Kymäläinen, Maarit Lahtinen, Pirkko Lindeman, Juha Marttila, Matti Oksanen

Taitto: Ulla Parikka

Lehden seuraava numero ilmestyy helmikuussa. Lehteen tarkoitetun aineiston on oltava toimituksessa **viimeistään 4.2.2006**

Painopaikka ja -aika:
Esa Print Oy, Lahti
14.12 .2005

Paperi:
UPM Finesse matt, 100 g/m². kansi: UPM Finesse gloss, 150 g/m²

Osoitteenmuutokset:
Helena Lukkarinen
puh. 0204 15 2167
helena.lukkarinen@upm-kymmene.com

ISSN: 1795-1038

www.upm-kymmene.com

Kansikuva: *(Johannes Wiehn)*

Kymin ansiomerkkijuhlaa vietettiin Koskelassa 8. joulukuuta. 35-vuotisesta työpanoksesta UPM:n viirillä palkittu Juhani Salakka avustaa työtoveriaan Pertti Rönkköstä 25-vuotisansiomerkin kiinnittämisessä.

Tehokas yhtiö menestyy 4
Toimitusjohtaja Jussi Pesosen haastattelu.

Kymillä juhlittiin 8
40, 35, 25 ja 10 vuotta palvelleet palkittiin.

Henkinen hyvinvointi työssä yhtä tärkeää kuin fyysinen 14
Yksilön ja työyhteisön henkinen hyvinvointi on työpaikan peruspilari.

Huoli päästökaupan vaikutuksista kasvaa 16
Ilmastonmuutos on globaali ilmiö, jonka torjumiseen tarvitaan kaikki tahot.

Kuusankosken Riistamiehille 50 vuotta täyteen 20
Seura juhli merkkipaalua juhlajahdin, -kokouksen ja suurten hirvipeijaisten merkeissä. Myös seuran historiikki on tulossa.

Pääkirjoitus

Työhyvinvointia ja terveyttä

Työterveyslaitoksen tutkija **Ari Väänänen** on selvittänyt väitöskirjassaan psykososiaalisten tekijöiden vaikutusta naisten ja miesten sairauspoissaoloihin. Tutkimuksessa oli mukana metsäteollisuusyritysten henkilökuntaa ja kuntatyöntekijöitä kahdeksasta eri kunnasta, kaikkiaan yli 10.000 työssäkäyvää ihmistä. Psykososiaalisilla tekijöillä tarkoitetaan mm. työhön ja organisaatioon liittyviä piirteitä, sosiaalista tukea ja työn ja perheasioiden vuorovaikutusta.

Tutkimus osoitti, että vähemmän sairastavuutta oli sellaisilla naisilla, jotka saivat työssään vahvaa esimiestukea ja kokivat työilmapiirin hyväksi. Miesten kohdalla taas työilmapiirillä ei ollut niin suurta merkitystä, mutta työtovereiden tuki korostui. Työn itsenäisyydellä ja sillä, miten selkeänä työntekijä kokee työroolinsa, on vaikutusta sairastavuuteen sukupuolesta riippumatta.

Edellä kuvaamani tutkimustulos osoittaa selvästi ihmisten terveydentilan ja sairastamisen riippuvan hyvin monista tekijöistä. Vastuu omasta terveydestämme on ensisijassa meillä jokaisella itsellämme. Päivittäisellä liikunnalla, oikeilla ruokailutottumuksilla, harrastuksilla ja hyvää mieltä nostattavilla asioilla voimme varmasti edistää omaa terveyttämme. Toinen puoli terveyden edistämistä on toimintamme työyhteisössä. Miten me esimiehinä ja työtovereina voimme auttaa terveyden ylläpitämistä?

Asioita tapahtuu ja vanha fraasi "muutos on pysyvää" on täyttä totta meidänkin tehtailla. Työyhteisön hyvinvoinnin ja terveytemme kannalta näen tärkeäksi, että pystymme näkemään ja hyväksymään tosiasialliset muutostarpeet ja löytämään parhaat tavat muuttuvassa yhteisössä elämiseen. Tällöin korostuvat mm. edellä mainitsemassani tutkimuksessa esille tulleet asiat: esimies- ja työtoverituki, selkeät työroolit, työn riittävä itsenäisyys ja kannustava ilmapiiri. Kiinnittämällä huomiota työn iloon ja ihmisille voimia antaviin seikkoihin luomme edellytyksiä toistemme jaksamiselle, joka kantaa niin työssä kuin kotioloissakin.

Joulu on jo aivan ovella. On aika hetken rauhoittumiselle ja voimien keräämiselle uutta vuotta varten, joka muuten on lehtemme juhlavuosi. Ensi vuonna täyttyy kunniakkaat 70 vuotta.

Hyvää Joulua ja menestyksellistä Uutta Vuotta 2006.

Martti Purmonen

”Paluuta entiseen ei ole. Toimintaympäristömme on muuttunut pysyvästi, ja meidän on reagoitava muutoksiin ajoissa”, sanoo Jussi Pesonen.

Teksti Sari Hörkkö **Kuva** Juha Rahkonen

Toimitusjohtaja Jussi Pesonen haastaa miettimään uusia toimintatapoja

Tehokas yhtiö MENESTYY

Metsäteollisuudesta on kiirinyt vakavia viestejä maailmalle. Paperien hinnat ovat jo neljättä vuotta alamaissa Euroopassa. Samaan aikaan raaka-aineiden ja energian hinnat ovat nousseet jyrkästi. Jussi Pesonen on vakava, mutta hänen sanoissaan virtaa energia: ”Meidän on löydettävä entistä tehokkaammat toimintatavat näissä oloissa. Totuttujen tapojen kyseenalaistaminen, toiminnan jatkuva kehittäminen sekä uudet ideat ja tuotteet ovat entistä tärkeämpiä UPM:lle.”

UPM ja koko metsäteollisuus elävät parhaillaan murroksessa, joka on seurausta useista liiketoimintaympäristön muutoksista. Yksi keskeisimmistä muutoksista on tapahtunut markkinoilla. Paperin perinteiset päämarkkinat ovat kehittyneet kasvumarkkinoista kypsiksi.

"UPM:n päämarkkinoilla Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa paperin kysyntä on kasvanut vain vähän. Näillä markkinoilla on myös pysyvää rakenteellista ylikapasiteettia", selventää Pesonen.

"Meidän täytyy perata ja sopeuttaa omaa kustannusrakennettamme siten, että voimme toimia kannattavasti nykyisessä markkinatilanteessa."

Kuituteknologian kehittymisen myötä on perinteisille pohjoisen puukuiduille tullut varteenotettava haastaja eteläisiltä puuviljelmiltä. "Akaasiasta ja eukalyptuksesta valmistetusta lyhytkuitusellusta voidaan nykyään valmistaa hyvälaatuista paperia erittäin kustannustehokkaasti. Etelä-Amerikka ja Kiina ovat astuneet uusina kovina pelaajina tälle kentälle", sanoo Pesonen.

"Kaikki tämä kertoo siitä, että kilpailu on alalla kiristynyt rajusti ja pysyvästi. Meidän on löydettävä entistä tehokkaammat tavat toimia näissä oloissa."

Kustannustehokas kestää kilpailussa

Kypsässä liiketoiminnassa kustannustehokkain yhtiö menestyy parhaiten. UPM:n on jatkossa säilytettävä asemansa teollisuuden kustannusjohtajana ja tehostettava toimintaansa. Myös asiakaslähtöisyys korostuu entisestään kypsillä markkinoilla. Jatkuva kehittäminen sekä uudet ideat ja tuotteet ovat entistä tärkeämpiä yhtiölle.

"Ei se tieto lohduta yhtään, että koko metsäteollisuus on samassa tilanteessa. Meidän tulee huolehtia siitä, että UPM ja UPM:läiset selviävät murroksessa mahdollisimman hyvin", sanoo Pesonen.

"Se ei kuitenkaan onnistu ilman, että muutamme omaa toimintaamme. Jos haluamme, että UPM on alansa kiinnostavin yhtiö niin asiakkaiden, henkilöstön kuin sijoittajienkin mielestä, meidän täytyy pärjätä kilpailussa, jossa juostaan yhä kovempaa", Pesonen painottaa.

Omaa toimintaa uudistettava

Tällä hetkellä kaikissa yksiköissä ja toiminnoissa ympäri konsernia mietitään, miten niissä voidaan toimia entistä tehokkaammin.

Yhtiölle parempi tehokkuus merkitsee sitä, että se pystyy tuottamaan nykyisen määrän tuotteita vähemmillä resursseilla. Tehokkuutta lisää myös sisäisten prosessien selkeyttäminen ja järkeistäminen. Esimerkkejä tästä ovat ostojen keskittäminen ja yhteiset palvelut.

"Uskon, että jokaisen työn piiriin kuuluu asioita, pieniä tai isoja, jotka tulevat muuttumaan. Jokainen UPM:läinen joutuu kyseenalaistamaan totuttuja toimintatapojaan, niin pääkonttorissa kuin yksiköissäkin. Toivon, että ihmiset näkisivät tilanteen mahdollisuutena kehittää asioita ennemmin kuin uhkana", sanoo Pesonen.

"Mitä tulee kustannusjohtajuuteen, meillä on hyviä näyttöjä kyvystä tehostaa toimintaamme jatkuvasti ja edetä pienin askelin kohti päämäärää. Sen UPM:läiset ovat tehneet hyvin ja siinä meidän on jatkossakin onnistuttava."

"Tehokkaampi toimintatapa tarkoittaa väistämättä sitä, että tulevaisuudessa UPM:läisiä on vähemmän kuin nykyään," sanoo Pesonen.

Kasvua uusilta markkinoilta

Suurin osa paperimarkkinoiden nykyisestä kasvusta tulee kehittyviltä markkinoilta, kuten Kiinasta ja muualta Aasiasta, Venäjältä, Itä-Euroopasta sekä Intiasta.

Uusia markkinoita ja kasvua haetaan myös uusilla tuotteilla. Raflatacin ja UPM Rafsecin tuotteet ovat tästä hyviä esimerkkejä.

"Kehittyvillä markkinoilla meillä on varmasti tarve tehdä ennakkoluulottomampia siirtoja ja pilotoida enemmän kuin mihin olemme perinteisesti tottuneet. Todennäköisesti panostamme myös tutkimukseen ja kehitykseen sekä markkinatutkimukseen ja -tuntemukseen enemmän kuin perinteisillä markkinoilla", Pesonen sanoo ja jatkaa: "Meidän on myös otettava huomioon se, että liiketoimintaa on johdettava kasvumarkkinoilla eri tavalla kuin kypsää liiketoimintaa."

Vahvana tulevaisuuteen

Haasteet yhtiön tulevaisuudelle ovat kovat ja ne vaativat kaikilta UPM:läisiltä paljon.

"Haluan kertoa näkemykseni henkilöstölle suoraan ja realistisesti, jotta ihmisillä olisi tilanteesta todenmukainen kuva", korostaa Pesonen.

Miten toimitusjohtaja nukkuu yönsä nämä haasteet mielessään?

"Nukun hyvin, kun mietin UPM:läisiä. Meillä on hyviä ja sitoutuneita ihmisiä, ja osaamme hoitaa asioita yhdessä. Jos mietin toimintaympäristömme rajua muutosta ja omistajiemme odotuksia, voi olla, ettei uni heti tule", sanoo Pesonen.

Hän kuitenkin kannustaa UPM:läisiä suhtautumaan tulevaisuuteen myönteisesti.

"UPM:llä on kaikki edellytykset, niin taloudelliset kuin rakenteellisetkin, kehittyä entistä vahvemmaksi metsäteollisuusyritykseksi. Viiden vuoden kuluttua UPM on nykyistä suurempi, kustannustehokkaampi ja kannattavampi yhtiö kuin tänään. Se on myös entistä globaalimpi yhtiö. Mutta voidaksemme kasvaa täytyy meidän ensin huolehtia kannattavuudestamme. Se on saatava kuntoon, ja niihin talkoisiin pitää koko UPM:n osallistua", sanoo Pesonen. ■

> Meidän on löydettävä entistä tehokkaammat tavat toimia.

Teksti Soile Kärhä **Kuva** Soile Kärhä

Paperitiikerit ilmestyi

Arto Ahlbergin kirjan Paperitiikerit julkistamistilaisuus oli 5. joulukuuta Voikkaan klubilla.

Paperitiikerit-kirjan ytimen muodostavat vuosikymmenien aikana tehtaalla elämään jääneet tarinat. Tarinoiden kantavana voimana on huumori. Juttuja on julkaistu vuosien mittaan Woikas-, Paperivirta- sekä Kymi ja Voikkaa -lehdissä. Kirjassa on myös ennen julkaisemattomia juttuja.

”Minulta kyseltiin usein, koska aion kirjoittaa tarinat talteen, ja viime kesänä sitten päätin ruveta koostamaan jutut kirjaksi”, kertoi Arto.

Kirjan kuvituksella on luotu entisajan tunnelmaa ja niissä on myös paikallishistoriaa. Kuvat ovat Kymin keskusarkistosta sekä **Otso** ja **Matti Pietisen** kirjasta Suomen puun tie metsästä maailmalle.

Arton omakustanteisen kirjan ulkoasun on suunnitellut ja toteuttanut viestinnän harjoittelija **Annina Ruotsalainen**.

Kirja on painettu Unipress/Kevemassa Kymin PK9:n valmistamalle UPM Fine 100 g/m2:n paperille.

Paperitiikerit-kirjan painos on 700 kpl. Kirjaa on saatavilla 25 euron hintaan Voikkaan henkilöstöhallinnossa ja Kymin henkilöstöpalvelussa. Kirjaa myydään myös Kouvolan Suomalaisessa Kirjakaupassa ja KirjaSavisessa Kuusankoskella.

Teksti Soile Kärhä **Kuva** Soile Kärhä

Mikko Hänninen tekee ammattikorkeakoulun päättötyötä Kymin sellutehtaan kuivauskoneella

Kuivauskoneen painotelojen vaikutusta tutkitaan

Mikko Hänninen tekee ammattikorkeakoulun päättötyötä Kymin sellutehtaan kuivauskoneella. Mikko tutkii kuivatusosalle hankittujen painotelojen vaikutusta koneen kapasiteettiin ja mahdollisuuksia parantaa koneen ajettavuutta.

”Vanhalla kuivauskoneella ei ole äskettäin tehty tarkempia tutkimuksia, eikä siellä ole ollut ennen viime aikaisia uudistuksia mitään on-line mittausjärjestelmää, vaan kaikki oli säädettävä käsin. Konetta vaivannut profiilivika vaikutti jonkin verran koneen tuotantoon ja ajettavuuteen. Syy profiilivikaan löytyi ensimmäisen puristimen kuluneesta imuelementistä ja kuumavesilevittäjästä, joka oli toisesta päästä tukossa. On paljon asioita, jotka voivat parantaa koneen ajettavuutta, lisätä suoraan tuotantoa ja keventää miehistön työtaakkaa”, arvioi Mikko.

Nykyisen kahden painotelan lisäksi voidaan arvioida mahdollisen kolmannen painotelan vaikutusta. Saavutetaanko sillä enää kahden telan jälkeen merkittävää hyötyä, vai kannattaako rahat sijoittaa johonkin muuhun kohteeseen.

Mikko on 25-vuotias ja Kuusankoskelta kotoisin. Hän harrastaa kuntosalilla käyntiä ja nyrkkeilyä. Päättötyö on kuitenkin työllistänyt miestä puolen vuoden aikana, joten harrastukset ovat hieman jääneet taustalle.

Mikko valmistuu keväällä paperitekniikan insinööriksi

Mikko aloitti työuransa päivämiehenä kuitulinjalla -99, josta lähti armeijaan. Aloitettuaan paperitekniikan opiskelut Imatran ammattikorkeakoulussa Mikko oli työssä kolmena kesänä Voikkaan SGW-hiomolla. Hiomon lakkautus harmitti Mikkoa ja sitten jännittikin seuraavan kesätyöpaikan saanti. Kymiltä kuitenkin löytyi sellutehtaalta kuivauskoneelta linjapulpperin hoitajan paikka. Siinä hommassa meni opiskelujen välissä kaksi kesää. Insinöörityön aihe löytyi sopivasti kuivauskoneelta.

Mikon päättötyö on valmis jouluksi ja hän valmistuu paperitekniikan insinööriksi keväällä. Muutama tentti on vielä jäljellä ja sitten alkaakin työpaikan haku. Päättötyön valvojana on sellutehtaan käyttöinsinööri **Marko Sundqvist.**

Teksti Irma Niemi **Kuva** Terhi Mäkelä

Ensimmäiset vartijan ammattitutkinnot suorittaneet UPM:n tehdasvartijat saivat todistuksensa 22.11. Helsingissä pidetyssä juhlatilaisuudessa. Ari Vainio Kuusankoskelta kuvassa takarivissä kolmantena vasemmalta.

Todistus vartijatutkinnon suorittaneille

Ensimmäiset vartijan ammattitutkinnot suorittaneet UPM:n tehdasvartijat saivat todistuksensa 22.11. Helsingissä pidetyssä juhlatilaisuudessa. Todistukset jakoi Hyvinkää-Riihimäen ammatillisen aikuiskoulutuskeskuksen koulutusvastaava **Mira Seppänen** sekä näyttökokeet vastaanottanut **Pertti Raistakka** Securitakselta. Juhlapuheen piti UPM:n suojelujohtaja **Henrik Diesen**. Koulutuksesta vastasi Hyvinkää-Riihimäen ammatillinen aikuiskoulutuskeskus.

Puolitoista vuotta kestäneen yleisen vartijan tutkinnon suoritti mm. **Ari Vainio** Kuusankoskelta. Hän on tehnyt vartijan töitä 29 vuotta Kymillä ja Voikkaalla. Mikä sai miehen lähtemään koulunpenkille? "Olen aina ollut kiinnostunut itsensä kehittämisasioista, ja kun tähän tilaisuus tuli niin lähdin mukaan. Kaikki vartijat joutuvat joka tapauksessa käymään vartijan peruskurssi ja ammattitutkinto on lisä sitä haluaville", Ari kertoo.

Tutkinnon pakolliset osat olivat vartijan työn perusteet, vartijan peruskurssi, vartiointitoiminta turvallisuusalalla, pelastustieto ja uhkatilanteiden hallinta. Valinnaisina olivat piirivartiointi- ja hälytystehtävät, paikallisvartiointi ja vastaanottopalvelut. Opiskelun laajuus oli 15 opintoviikkoa.

Arin mukaan koulutuksessa tuli hyvin esiin vartijan työn laajuus ja monipuolisuus. "Omat tehtävät poikkeavat paljon yksityisellä puolella tehtävästä vartijan työstä. Tehtaalla ei esimerkiksi tule vastaan samanlaisia vaara- ja uhkatekijöitä kuin yksityisellä puolella", Ari kertoo. Vastaanottopalveluissa tuli koulutuksessa esiin mm. kielitaidon vaatimus.

"Koulutukseen ja näyttökokeisiin joutui paneutumaan tosissaan, töitä oli tehtävä. Kaikille kiinnostuneille sanoisin, että kannattaa lähteä mukaan, kunhan löytyy sitä todellista halua ja motivaatiota", hän sanoo. Seuraava etappi on jatko-opinnoista kiinnostuneille turvallisuusalan erikoisammattitutkinto.

Kunniamerkkejä kymiläisille ja voikkaalaisille

Tasavallan presidentti on myöntänyt viime itsenäisyyspäivänä ansiomitalit seuraaville kymiläisille ja voikkaalaisille:

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi (SVR ar)
Ylimestari **Sakari Ahola** Voikkaa, ympäristönsuojelun kehityspäällikkö **Harri Jussila** Kymi, hallintopäällikkö **Stig-Olof Lindholm** Kymi.

Suomen Leijonan ansioristi (SL ar)
Ostopäällikkö **Aila Peltonen** Voikkaa.

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali kultaristein (SVR M I kr)
Päivämestari **Osmo Hirvonen** Voikkaa.

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali (SVR M I)
Käytöntarkkailija **Maarit Lahtinen** Kymi, laitetarkastaja **Lasse Makkonen** Kymi, asentaja **Pekka Pöysä** Kymi.

Suomen Valkoisen Ruusun mitali SVR M)
Varamies **Jorma Kuusenoksa** Kymi.

Turvallista joulua

Kymin ja Voikkaan tehdaspalokunnat haluavat muistuttaa turvallisesta tulen käsittelystä kynttilöitä poltettaessa. Myös ulkotulet on syytä asettaa riittävän etäälle rakennuksista. Samoin puukuistille ei saa missään tapauksessa laittaa roihutulia ilman palonkestävää alustaa. Varmistakaa, ettei tuuli kaada kynttilää.

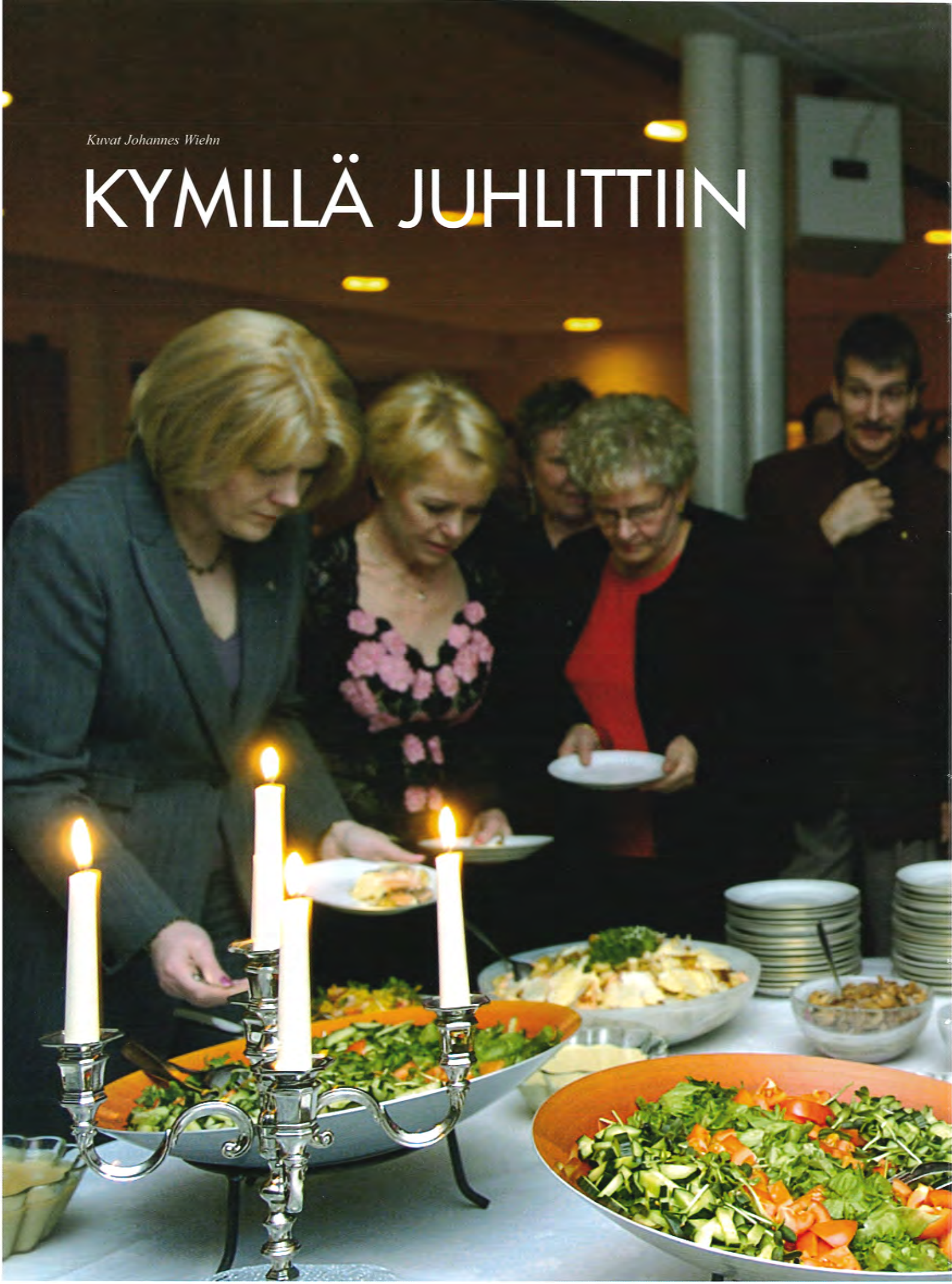
Muistattehan myös varmistaa, että palovaroittimen patterit toimivat.

Toivotamme
Kymi ja Voikkaa -lehden lukijoille
Turvallista Joulua ja Hyvää vuotta 2006

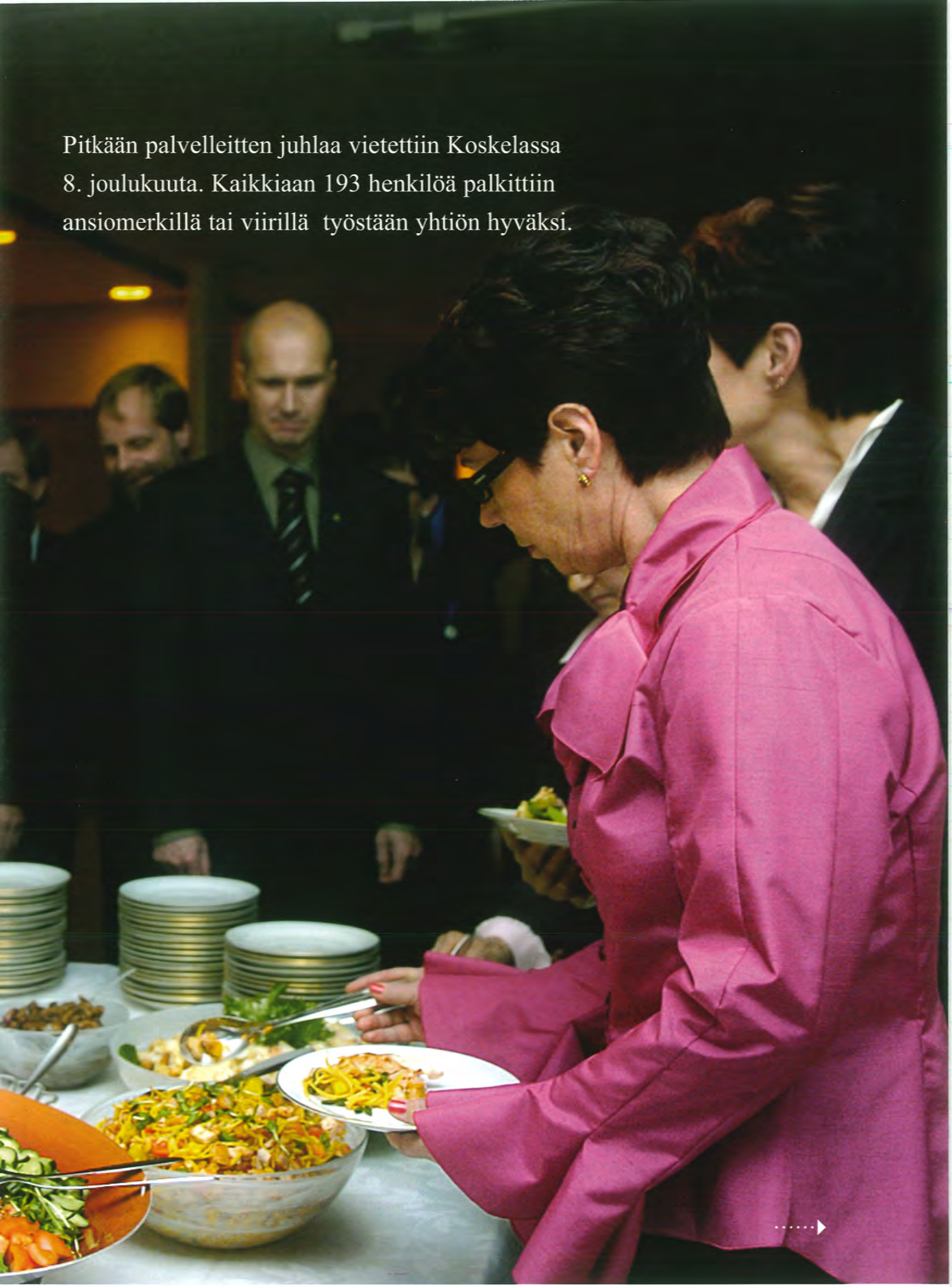
Santtu Aitala
Palomestari

Kuvat Johannes Wiehn

KYMILLÄ JUHLITTIIN

Pitkään palvelleitten juhlaa vietettiin Koskelassa 8. joulukuuta. Kaikkiaan 193 henkilöä palkittiin ansiomerkillä tai viirillä työstään yhtiön hyväksi.

KYMILLÄ JUHLITTIIN

Kymillä palkittiin ensimmäistä kertaa myös 35 vuotta palvelleita. UPM:n mukaiseen palkitsemisjärjestelmään siirrytään vaiheittain. Tällä kertaa palkittiin 40, 35, 25 ja 10 vuotta palvelleita. Juhlapuheen piti tehtaanjohtaja Yngve Lindström , joka myös jakoi merkit yhdessä henkilöstöhallintopäällikkö Martti Purmosen kanssa.

Juhlavieraita viihdyttivät esityksillään Musiikkiopiston nuorten kuoro Taina-Maaria Rautasuon johdolla sekä Matti Westerholm. Lämminhenkisen juhlan päätteeksi nautittiin yhteinen illallinen.

Tehtaanjohtaja **Yngve Lindström** loi puheessaan katsauksen historiaan, mitä kuluneina vuosikymmeninä oli tapahtunut maailmalla ja meillä. Vaikeuksia ja haasteita on ollut kautta aikojen ja niistä on selvitty.

”Kun tulemme tähän päivään, voimme todeta, että jälleen olemme eläneet vaiherikasta, mutta myös vaikeaa vuotta. Erityisesti tähän vuoteen on vaikuttanut kevään neuvottelut paperiteollisuuden työehtosopimuksesta ja siihen liittyvät työselkkaukset. Maaliskuusta heinäkuun alkuun elimme poikkeuksellista aikaa, jota leimasivat ylityökiellot, lakot ja pitkä työsulku. Työselkkausten vaikutukset eivät heijastuneet pelkästään paperi- ja sellutehtaisiin, vaan laajemmin. Arvioidaan, että kokonaisuudessaan paperiteollisuuden työselkkaus supistaa vuoden 2005 bruttokansantuotteen kasvuvauhtia vajaan prosenttiyksikön.

On sanomattakin selvää, että pitkä työtaistelu vaikutti kovasti myös Kymin tämän vuoden tulokseen. Kun katsotaan työselkkauksen jälkeistä aikaa eli mennyttä loppukesää ja syksyä, voidaan todeta, että Kymillä on tehty hyvää työtä. Siitä osoituksena ovat upeat tuotantoennätykset sekä paperi- että sellutehtaalla. Menestymisemme kannalta onkin ensiarvoisen tärkeää onnistua perustekemisessämme sellun ja paperin valmistuksessa. Se vaatii tuotannon ja kunnossapidon hyvää ja osaavaa yhteistyötä. Menestykseen tarvitaan meitä kaikkia.

Historiakatsaukseni osoitti, että hinnan kanssa on aina jouduttu taistelemaan. 2000-luku on kuitenkin osoittanut, että myyntihintoihin on entistä vaikeampaa vaikuttaa. Tämän vuoksi tuotannollisesti hyvä ja tehokas toiminta on avainasemassa, jolloin meidän on käännettävä katseemme ja toimintamme sisäisen kunnon ylläpitämiseen ja edelleen rakentamiseen. Tämä työ vaatii ennakkoluulotonta toimintatapojen tarkastelua, uskallusta luopua vanhoista tavoista ja erityisesti positiivista ja määrätietoista tekemistä. Tähän työhön haluan haastaa kaikki Kymillä työskentelevät ihmiset.

Hyvät ansiomerkkien saajat, me ikäännymme. Kymin keski-ikä on 47 vuotta. Työelämän sisältö ei helpotu. Työ on usein vaativaa, toivottavasti myös mielenkiintoista. Se vaatii sekä henkistä että fyysistä kuntoa. Toivon, että jaksaisimme pitää huolta itsestämme. Tekisimme asioita, jotka edistävät omaa terveyttämme, mutta tekisimme myöskin työyhteisöissämme sellaista, joka tukee toistemme ja työyhteisön hyvinvointia. Terveyttä edistävillä toimillamme varmistamme, että pysymme kunnossa ja jaksamme.

Kiitän teitä kaikkia antamastamme arvokkaasta työpanoksesta yhtiöllemme ja toivon teille kaikille menestystä ja hyvää jatkoa. Parhaat onnitteluni!”

Kolleegat Arja Spännäri (vasemmalla) ja Päivi Suni vastaanottivat UPM:n viirin 35 vuoden palveluksesta.

Ansiomerkkien saajien nimilista on sivulla 23.

Harri Lahtinen sellun kunnossapidosta palkittiin 25 vuoden palveluksesta.

Juhlavieraita viihdytti Musiikkiopiston nuorten kuoro Taina-Maaria Rautasuon johdolla. Ruokailun aikana kuultiin Matti Westerholmin musisointia.

Eira Nikula vastaanotti 25-vuotisansiomerkin.

Vaikuttava määrä UPM:n viirejä odotti Koskelan pöydällä saajiaan.

Marjo Ukkonen palkittiin 25 vuoden työstä yhtiön hyväksi.

Kari Vitikainen on hieman haikeissa tunnelmissa. MG-koneet pysähtyvät lopullisesti joulun alla ja edessä on työpaikan vaihtaminen.

Uutta työpaikkaa odotellen

Varakoneenhoitaja **Kari Vitikainen** tuli ammattikoulun kaksivuotisen prosessilinjan käytyään yhtiölle vuonna 1969. Ura alkoi laboratoriosta ja armeijan jälkeen hän siirtyi paperikonepuolelle. "Varsinainen työkokemus on tullut päällystyslaitokselta", kertoo Kari. Kun se pysäytettiin, hän siirtyi nykyiseen työpaikkaansa MG:lle.

Nyt on taas edessä työpaikan vaihto, kun 70-vuotiaat koneet pysähtyvät lopullisesti joulun alla. Viime vuosina MG-osasto on ruvennut kiinnostamaan vierailijoita enenevässä määrin. Siellä näkee hyvin, miten paperi syntyy, kun koneet eivät ole koteloituja kuten modernit kolleegansa. "Ajamme paljolti näppituntumalla. Ei meillä täällä ole mitään hienoja laitteita mittaamassa arvoja", myhäilee Kari. Siitä huolimatta laatu on hyvää ja paperi menee kaupaksi.

MG:n väki on varsinaisia moniosaajia. "Täällä on osattava kaikki hommat, mitä tähän prosessiin liittyy."

Kari on varautunut työpaikan vaihtoon käymällä työnantajan järjestämän varastotyöntekijän kurssin. Siinä sai koulutuksen mm. trukinkuljettajaksi. Karin toiveissa on päästä varastoon työhön. Aika näyttää, miten käy.

Kari on viihtynyt hyvin MG-osastolla. Työporukka on sopuisa ja koko ajan oppii lisää työstään. Hän antaa kiitosta työnantajalle siitä, että henkilöstön vähennykset on hoidettu pehmeästi. Niille, joiden ei ole mahdollista jäädä eläkkeelle, pyritään järjestämään uusi työpaikka.

Tällä hetkellä keskustellaan kovasti uudesta kokeilusta kolmivuorotyössä. Niin sanotussa lyhyessä kierrossa tehtäisiin vain kaksi vuoroa kutakin lajia ja sitten olisi neljän päivän vapaa. "Enpä tiedä. Juuri äsken puhuttiin tuolla työporukassa, että se entinen malli, joka kiersi siten, että iltavuoron jälkeen alkoi aamuvuoro, oli parempi kuin tämä nykyinen. Kunhan nyt kokeilevat", tuumii Kari. Hän on iltavirkku ja kärsii aamuvuoroista kaikkein eniten. "Yöunet jäävät lyhyiksi, kun ei tule käytyä ajoissa nukkumaan."

Kari valitsi konsernin mallin mukaisen palkitsemisjärjestelmän, kun se tuli mahdolliseksi vuosi takaperin. "Siinä saa mukavasti lomaa, jota verottaja ei pääse nipistämään. Saa kaiken itselle", on Kari laskeskellut. 35 vuotta palvelleet saavat kahden kylpylälomaviikon lisäksi vielä kaksi viikkoa ylimääräistä lomaa.

Kari asuu vaimonsa kanssa rivitalossa, jossa riittää kohentamista. Yhteinen harrastus on matkailu, he käyvät kerran vuodessa etelässä. Lenkkeily kuuluu myös Karin harrastuksiin. Joskus nuorempana hän myös hiihti paljon, mutta selkävaivojen takia hän joutui luopumaan siitä.

Kari menee Koskelaan vastaanottamaan UPM-viirinsä henkilökohtaisesti. Vielä ei ole päätetty, mihin kylpylään he vaimon kanssa ensiksi menevät. "Täytyy syventyä ohjeisiin ja tarjontaan ensin."

Huoltotöitä viemäristä vesikattoon

Huoltomies **Juhani Mannari** meni yhtiön ammattikouluun vuonna 1979 oltuaan ensin työelämässä. Hän valmistui rakennuslinjalta kirvesmieheksi. Silloin vielä suurin osa yhtiön ammattikoulun käyneistä pääsi yhtiöön töihin, niinpä Juhanikin aloitti työt kesäkuun eka päivänä vuonna 1980.

Tänä vuonna pitkistä työsuhteista palkittujen määrä oli runsas johtuen palkitsemiskäytännön siirtymävaiheesta. Ohessa kolmen palkittavan mietteitä työnsä äärellä.

Hän kuului remonttiryhmään, joka kiersi korjaamassa yhtiön työsuhdeasuntoja, joita siihen aikaan oli viljalti. Seitsemän miehen ryhmä remontoi asuntoja ja korjasi, mitä tarvittiin. Myllykallion, Suopellon ja Naukion asuntoalueen talot tulivat tutuiksi. Pari miestä kulki vielä erikseen vikailmoitusten perässä korjaustöissä.

Vuosien myötä Juhanin reviiri pieneni, kun yhtiö luopui suuresta osasta työsuhdeasuntoja. Nytkin riittää puuhaa kiinteistöjen huoltamisessa. Kymin työterveyskeskus, Koskela ja Koskipuiston kiinteistöt mm. ovat hänen hoivissaan. Hän tekee kaikkea mahdollista ja jos jotain erikoistoimenpiteitä vaaditaan, kutsutaan alan mies apuun. "Voi sanoa, että työalueeni on viemäristä vesikattoon."

Juhani pitää työstään, joka on itsenäistä ja vaihtelevaa. Joskus tulee kiirelähtöjäkin, jolloin meneillään oleva homma on jätettävä kesken ja mentävä hätiin. Periaatteessa Juhani työskentelee yksin, mutta saa rakennusosastolta apua tarvittaessa. Jutuntekohetkellä häntä työllisti Koskelassa pidettävä Kymin ansiomerkkijuhla, jonka järjestelyt ovat varsin mittavat. Pöytien ja tuolien kantelua ja järjestelyä riittää.

Juhani asuu Kuusankoskella omakotitalossa vaimonsa ja kahden lapsensa kanssa. Talo pitää huolen hyötyliikunnasta. Se on jo sen ikäinen, että remontointia on pitänyt tehdä kauttaaltaan. Sisäpuoli on nyt hoidettu, ensi keväänä on vuorossa ulkopuoli. Vapaa-aikoina Juhani harrastaa penkkiurheilua ja lenkkeilyä.

Juhanin mielestä UPM on hyvä työnantaja ja hän on kiitollinen, että töitä on ainakin toistaiseksi riittänyt. Hän halusi jäädä entiseen palkitsemisjärjestelmään eli saa noin kuukauden palkan rahana. "Vaimo ei ole kiinnostunut lähtemään kylpylöihin, enkä halua yksinkään lähteä, joten katsoin viisaimmaksi pysyä tässä vanhassa systeemissä", perustelee Juhani. Hän vastaanottaa Koskelassa 25-vuotisansiomerkin. ■

Timo Heijala viihtyy työssään

Asentaja **Timo Heijala** työskentelee sellun kunnossapidossa päivätyössä. Hän tuli yhtiölle vuonna 1995. Työhistoriaa hänellä on aiemmalta ajaltakin.

Hänen tehtäviinsä kuuluu kuorimon laitteiden huoltamista ja korjaamista. Työ on vaihtelevaa ja Timo viihtyy hyvin. Työnantaja on ihan hyvä, Timolla ei ole mitään moittimista. Paljon puhutaan kunnossapitotöiden ulkoistamisesta, mutta sitä Timo ei sure etukäteen. "Elän päivän kerrallaan", hän toteaa.

Timon perheeseen kuuluu vaimo ja kolme lasta, kaksi tytärtä ja poika. Ikähaarukka on viidestä puoleentoista vuotta, mikä tietää säpinää perheessä. Nyt juuri on menossa kova joulun ja joulupukin odotus.

Timo asuu perheineen omakotitalossa Anjalankoskella. Pakollisten talkkarinhommien lisäksi Timo harrastaa veneilyä. "Missä vain. Kun veneen laittaa auton perään, voi mennä veneilemään, minne haluaa. Vaimo ei ole innostunut veneilystä, mutta lapset ovat yleensä mukana", hän kertoo. Talvisin hän hoitaa kuntoaan hiihtämällä.

Timo ei ole kiinnostunut ulkomaisesta työvaihdosta. "Edellisessä työpaikassa sain siitä tarpeeksi kokemusta. Eikä se ole oikein perheellisen hommaa."

Timo ei pääse työesteiden takia osallistumaan ansiomerkkijuhlaan. "Jospa sitten 25-vuotisjuhlaan pääsisin." ■

Teksti Tuovi Similä **Piirros** Anssi Keränen

HENKINEN HYVINVOINTI

työssä yhtä tärkeää kuin fyysinen

Yksilön ja työyhteisön henkinen hyvinvointi on se peruspilari, jolle rakentuvat työpaikan hyvä ilmapiiri, me-henki ja työn sujuvuus.

Henkinen hyvinvointi työssä on nousemassa yhtä tärkeään asemaan työsuojelussa kuin esimerkiksi perinteinen tapaturmien ehkäisy. Henkinen hyvinvointi on monen eri tekijän summa, ja sen ylläpitämiseen tarvitaan aina koko työyhteisön tukea.

Mitä henkinen hyvinvointi oikeastaan on? UPM:n työterveys- ja -turvallisuusjohtajan **Kaisa Lehtipuron** mukaan konsernissa ollaan vasta määrittelemässä työhyvinvoinnin mittaristoa.

Hän luettelee kuitenkin asioita, jotka yleensä vaikuttavat henkiseen hyvinvointiin – tai sen puutteeseen. Ovatko työtehtävät tasapainossa vai ylittävätkö työn määrä ja sen vaatimukset omat edellytykset? Tietääkö henkilö, mitä häneltä odotetaan ja mitkä ovat tavoitteet? Tuleeko palautetta; kehutaanko, jos onnistuu tai annetaanko korjaavaa palautetta, jos kaikki ei mene ihan nappiin? Esiintyykö työpaikalla kiusaamista tai häirintää? Puututaanko siihen?

Jos työpaikoilla ei voida hyvin, se näkyy tavallisesti myös lisääntyneissä poissaoloissa. "Myös kiusaaminen näkyy sairaspoissaoloina. Erään työterveyslääkärimme mukaan hänen luonaan käy vuosittain kymmenisen henkilöä, joiden sairaslomien taustalta löytyy työpaikkakiusaamista. Voimme vain arvailla, kuinka moni tätä ei myönnä", Lehtipuro sanoo.

Välittäminen on myös rajojen asettamista

Työhyvinvointiin vaikuttuvat asiat näyttävät selkeiltä, mutta niiden korjaaminen saattaa olla vaikeaa. "Aika pitkälle kyse on siitä, että huolehditaan ja välitetään toisen ihmisen hyvinvoinnista ihan tosissaan. Välittämistä on sekin, että uskalletaan puuttua asioihin. Tehdään selväksi, että meillä noudatetaan turvallisuussäännöksiä tai että meillä ei suvaita kiusaamista. Jos asioihin ei uskalleta tai haluta puuttua heti, se kertoo paljon toimintakulttuurista", Lehtipuro toteaa.

Henkinen hyvinvointi näkyy työyhteisössä ja työnteossa muutenkin kuin poissaoloina. Jos motivaatio puuttuu, ihmisen kapasiteetista jää paljon käyttämättä. Työnteko on muuttunut fyysisestä työnteosta tietotyön suuntaan, mikä kuormittaa ihmisiä enemmän henkisesti, ja aiheuttaa myös erilaisia ongelmia kuin aikaisemmin.

Lehtipuro muistuttaa, että vastuu hyvinvoinnista ei ole pelkästään työnantajan tai esimiehen harteilla. "Jokainen kantaa tietysti vastuun omasta itsestään ja esimerkiksi työkunnostaan, elintavoistaan ja asenteistaan", Lehtipuro sanoo.

Hyvinvointi osaksi johtamista

Henkistä hyvinvointia on vaikea mitata, koska ihminen määrittelee sen itse. Se, mikä toisen mielestä toimii hienosti, ei toisen mielestä toimi lainkaan. Yksi keino saada tietoa henkilökunnan hyvinvoinnista on mielipidemittaus. "Viimeksi tehdyn kyselyn perusteella yli puolet vastaajista kokee, että ylin johto ei ole kiinnostunut henkilöstön hyvinvoinnista. Se viestii siitä, että tässä on kehittämisen paikka. Hyvinvointiin liittyvät asiat pitää saada enemmän

näkyviin, osaksi johtamista", Lehtipuro sanoo

Toinen työkalu hyvinvoinnin kartoittamiseen ovat vuosittaiset tavoite- ja kehityskeskustelut (PPR), joita UPM on parhaillaan uudistamassa. "Kehityskeskustelut ovat toimineet pääosin strategian jalkauttamisen ja tavoitteiden asettamisen työkaluina. Nyt on meneillään hanke, jolla keskusteluihin pyritään saamaan mukaan myös hyvinvointiin ja jaksamiseen liittyviä asioita. Silloin on mahdollista pohtia yhdessä esimiehen kanssa, mitä työpaikalla voitaisiin tehdä hyvinvoinnin ja työnteon sujuvuuden parantamiseksi."

Työpaikoilla käydään läpi haasteellisia tilanteita myös silloin, kun yhtiö joutuu vähentämään henkilökuntaa. Asia koettelee kaikkia, sekä lähtemään joutuvia että niitä, jotka jäävät. "Myös tällaiset tilanteet pitää pystyä hoitamaan niin, että lähtemään joutuvien ihmisarvoa kunnioitetaan ja kaikkien selviytymistä tuetaan", Lehtipuro sanoo.

"Kun konsernin tasolla mietimme työhyvinvointia, määrittelemme niitä asioita, jotka pitäisi ottaa huomioon. Yksiköiden on erikseen mietittävä se, mikä on kunkin maan ja yksikön kulttuuriin parhaiten sopiva tapa edistää määriteltyjä asioita", Lehtipuro sanoo.

YHTEISIÄ PELISÄÄNTÖJÄ TARVITAAN

Henkinen työhyvinvointi ei ole käsitteenä kovin uusi, mutta viime aikoina siihen on kiinnitetty erityistä huomiota esimerkiksi EU:n stressikannanotossa ja Suomen työturvallisuuslaissa. Myös UPM:ssä henkilöstöpolitiikkaa on avattu ja täsmennetty tänä vuonna hyväksytyillä tasa-arvosäännöillä.

"EU:n kannanotto on Euroopan työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen yhteisesti allekirjoittama, työperäistä stressiä koskeva lausunto. Sen mukaan osapuolet ovat yhdessä tunnistaneet stressin yhdeksi riskitekijäksi henkiselle hyvinvoinnille", Kaisa Lehtipuro selvittää.

Liiallinen stressi on yksi henkiseen työhyvinvointiin vaikuttava tekijä. "Työpaineita on kaikilla ajoittain, mutta jos stressi on sellaista, että siitä tulee jatkuvia fyysisiä oireita, siihen on puututtava", Lehtipuro sanoo.

Suomen työturvallisuuslakiin on tullut uutena ns. kiusaamispykälä, jossa edellytetään työnantajaa puuttumaan työntekijään kohdistuvaan epäasialliseen kohteluun.

"Tämä on otettava vakavasti. Perusoikeutemme on saada tehdä työmme hyvin, kannustavassa ja asiallisessa työyhteisössä", sanoo UPM:n Pohjois-Euroopan työterveyden ja -turvallisuuden kehityspäällikkö **Pauli Karjalainen**.

UPM on muun muassa henkilöstöpolitiikassaan kieltänyt syrjinnän ja häirinnän, ja asiaa on vielä täsmennetty tasa-arvosäännöissä. Välillinen ja välitön syrjintä sekä häirintä kielletään niissä yksiselitteisesti. Lisäksi säännöissä todetaan, että ei-hyväksyttävään toimintaan on puututtava niin, että viesti on selkeä.

"Kiusaamisen mahdollistaa organisaatio itse, jos sillä ei ole selviä pelisääntöjä, vuorovaikutussuhteet puuttuvat, tehtävänjaossa on hämäryyttä ja työn organisointi on huonoa. Ongelmiin täytyy puuttua heti, kun niitä ilmenee. Omalle esimiehelle on kerrottava ensimmäiseksi. Jos se ei auta, seuraava porras on oman yksikön henkilöstöhallinto tai työterveyshuolto", Karjalainen neuvoo.

Mikä sitten parhaiten edistää henkistä hyvinvointia työssä? "Toisen ihmisen kunnioitus tasavertaisena työntekijänä, riippumatta asemasta organisaatiossa", Karjalainen kiteyttää.

Teksti Tuovi Similä **Kuva** ?

Huoli
päästökaupan vaikutuksista kasvaa

Ilmastonmuutos on globaali ilmiö, jonka torjumiseen olisi saatava mukaan kaikki keskeiset päästöjen aiheuttajat. EU:n päästökaupan ulkopuolella on yli puolet maailman paperin ja sellun tuotannosta, mikä tekee alan kilpailutilanteesta kestämättömän.

Euroopan unionin päästökauppa on jo ensimmäisenä vuotenaan käynyt teollisuudelle kalliiksi. Sähkön ja polttoaineiden hinnat ovat kohonneet merkittävästi. Uhkana on myös se, että tulevaisuudessa on kannattavampaa polttaa puuta kuin käyttää sitä teollisuuden raaka-aineena.

Euroopan paperiteollisuus ei voi siirtää kohonneita kustannuksia tuotteidensa hintoihin. Hintataso määräytyy maailmanmarkkinoilla, ja puolet maailman paperin ja kartongin tuotannosta on maissa, joissa tuottajilla ei ole samankaltaisia kustannuksia kuin Euroopassa.

"UPM jakaa muun maailman kanssa huolen kasvihuonekaasujen vaikutuksesta ilmastonmuutokseen. Sen torjumiseksi ja hidastamiseksi on kuitenkin taisteltava globaalilla tasolla. EU:ssa tehdyillä yksipuolisilla toimenpiteillä ei ole todellista vaikutusta ilmastonmuutokseen", sanoo UPM:n energiajohtaja Anja Silvennoinen.

Silvennoinen tähdentää, että vain talouden kasvu antaa mahdollisuuden vastata nykyisiin ja tuleviin haasteisiin ihmiskunnan hyvinvoinnista ja ympäristön tilasta. "Sen vuoksi on aivan olennaista, että ilmastopolitiikka on tasapainossa kilpailukyvyn ja talouden kasvun vaatimusten kanssa."

Uusi ilmastoaloite kiinnostaa Eurooppaa

Tänä vuonna ryhdytään miettimään Kioton sopimukselle jatkoa vuoden 2012 jälkeen. Euroopan teollisuus seuraa nyt kiinnostuneena, mitä vaihtoehtoja uusi, kuuden maan yhteinen ilmastoaloite voisi tuoda mukanaan.

Australia, Etelä-Korea, Intia, Japani, Kiina ja Yhdysvallat ilmoittivat kesällä aloittavansa yhteistyön kasvihuonekaasujen rajoittamiseksi. Aloite kulkee nimellä The Asia-Pacific Partnership on Clean Development and Climate Change.

Näistä maista Japani, Kiina, Intia ja Etelä-Korea ovat ratifioineet Kioton pöytäkirjan, mutta sitova päästötavoite on ainoastaan Japanilla. Sopimuksen osapuolet ovat korostaneet, että aloitteen ei ole määrä korvata Kioton pöytäkirjaa, vaan täydentää sitä.

Mainitut kuusi maata edustavat yhteensä noin puolta maailman energian kulutuksesta, kasvihuonekaasujen päästöistä ja maailman väestöstä. Noin puolet maailman paperintuotannosta on näissä maissa.

Päästövähennyksiä teknologiaa kehittämällä

Kuuden maan yhteistyöllä haetaan paitsi kasvihuonekaasujen vähentämistä, myös kestävää taloudellista kasvua ja köyhyyden poistamista. Tavoitteisiin pyritään muun muassa kehittämällä puhdasta ja tehokasta teknologiaa.

"Tämä on yritys lähestyä ongelmaa ja auttaa kääntämään päästöjen määrää laskuun. Toki teknologian vaihtoa tapahtuu muutenkin, mutta nyt meillä on ryhmä, joka on vakavissaan keskittynyt tähän", sanoo Thomas R. Vant. Hän toimii pääsihteerinä OECD:n alaisessa Business and Industry Advisory Committeessa.

Aloitteen allekirjoittaneiden maiden ministerikokous pidetään vuoden 2006 alussa. Vantin arvion mukaan tapaamisessa on määrä keskustella myös hankkeiden rahoituksesta.

"Kun yhdistetään Kioton sopimuksen parhaat elementit ja tämä kuuden maan ilmastoaloite, tuloksena voisi olla hyvä ja aidosti globaali ratkaisu vuoden 2012 jälkeiselle ajalle", Anja Silvennoinen sanoo. ■

Kasvihuoneilmiö

Ns. kasvihuonekaasut toimivat ilmakehässä kuten lasi kasvihuoneessa eli päästävät auringosta tulevan valon lävitseen mutta eivät päästä kaikkea lämpöä karkuun. Ilmiön ansiosta maapallon keskilämpötila pysyy noin + 15 asteessa, ja nykyisenkaltainen elämä on mahdollista.

Kasvihuoneilmiö voimistuu, kun kasvihuonekaasujen määrä ilmakehässä lisääntyy ihmisen toiminnan vuoksi. Seurauksena on ilmaston lämpeneminen.

Kasvihuonekaasut

Hiilidioksidi (CO_2) ja metaani (CH_4) ovat tärkeimpiä niistä kasvihuonekaasuista, joiden pitoisuuksiin ihmisen toiminta vaikuttaa. CO_2-päästöistä noin 75 prosenttia on peräisin fossiilisten polttoaineiden (mm. öljy, kivihiili, maakaasu) käytöstä. Metaanin lähteitä ovat fossiiliset polttoaineet, riisinviljely, nautakarja, kaatopaikat ja jäteveden käsittely.

Ilmastonmuutos

YK:n ilmastosopimuksen mukaan ilmastonmuutoksella tarkoitetaan ihmisen toiminnan aiheuttamaa, suoraa tai epäsuoraa muutosta ilmakehän koostumuksessa.

Kioton ilmastosopimus, Kioton pöytäkirja

YK:n ilmastosopimusta täydentävä pöytäkirja, joka sisältää sitovat, kasvihuonekaasuja koskevat päästövähennysvelvoitteet pöytäkirjaan sitoutuneille teollisuusmaille aikatauluineen. Sopimus tuli voimaan helmikuussa 2005, ja sen on ratifioinut 156 maata, mm. EU-maat, Kanada, Japani ja Venäjä, mutta ei USA eikä Australia. Sitova päästötavoite on vain 36:lla pöytäkirjan ratifioineella maalla.

Pöytäkirjan mukaan EU:n jäsenmaiden tulee vuosina 2008-2012 vähentää päästöjään keskimäärin 8 prosenttia vuoden 1990 päästöihin verrattuna.

Neuvottelut Kioton sopimuksen jatkosta vuoden 2012 jälkeiselle ajalle alkavat tänä vuonna.

Kioton sopimuksen velvoitteiden piirissä on nyt vain hieman alle puolet maailman paperiteollisuudesta.

Päästökauppa

EU:n päästökauppadirektiivillä pyritään hillitsemään ilmastonmuutosta ja täyttämään sekä unionin että Kioton ilmastosopimuksen asettamat tavoitteet ilmastonmuutoksen torjumisessa. Euroopan valtiot voivat ostaa ja myydä päästökiintiöitä keskenään.

Tällä hetkellä päästökauppa koskee massa- ja paperiteollisuuden lisäksi energian tuotantoa, rautametallien tuotantoa ja mineraaliteollisuutta.

EU:n päästökaupan koejakso kattaa vuodet 2005-2007 ja koskee hiilidioksidipäästöjä. Päästökauppaa on direktiivin mukaan määrä jatkaa jaksolla 2008-2012, ja mahdollisesti sen jälkeenkin.

UPM:ssä suurin osa hiilidioksidipäästöistä syntyy prosesseissa ja energian tuotannosta.

Kasvihuoneilmiötä lisääviä hiilidioksidipäästöjä ei synny seuraavista

Vesivoima, tuulivoima, aurinkoenergia, ydinvoima, biopolttoaineet. Biopolttoaineita ovat muun muassa kaikki puupohjaiset polttoaineet kuten hake, kuori, puru, hakkuutähteet metsässä, sellutehtaiden mustalipeä.

UPM aloitti toimenpiteet hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi jo 90-luvun alussa. Yhtiö on panostanut energiatehokkuuden lisäämiseen, polttoaineisiin joista ei aiheudu hiilidioksidipäästöjä sekä tehdasvoimalaitoksiin, jotka toimivat biopolttoaineilla. Hiilidioksidipäästöt ovat vähentyneet yli neljänneksellä, vaikka paperintuotanto on samaan aikaan kasvanut. ■

Teksti Ritva Perttu **Kuva** Tuulikki Moisio

Yritysvastuujohtaja Hannu Nilsen:

"Kaipaan yhteistyötä metsäteollisuuteen"

"Ympäristöasioissa menestymisestä on tullut yritysten välinen kilpailutekijä. Tämä on vähentänyt koko metsäteollisuuden yhteisiä ponnistuksia alamme maineen parantamiseksi. Mielestäni pienelle maallemme tämä merkitsee huonoa kehityssuuntaa."

UPM:n yritysvastuujohtajan paikalta marraskuussa eläkkeelle siirtynyt **Hannu Nilsen** kiittää yritysten vuosia kestänyttä yhteistyötä ja sen tuloksellisuutta.

"Yhdessä viranomaisten kanssa viritettiin 1980-luvulla mittava tutkimuskokonaisuus "SYTYKE", jossa läpikäytiin metsäteollisuuden ympäristönsuojelun perusteita. Ensimmäiset, ja joskus vielä kolmannetkin versiot biologisista puhdistamoista epäonnistuivat. Konsultit ja laiterakentajat eivät osanneet mitoittaa niitä oikein. Silloin käynnistettiin metsäteollisuuden biologisten puhdistamoiden tehostamiseen tähtäävä Mebite-hanke."

Projektin onnistuminen merkitsi suomalaiskonsulteille ja laiterakentajille kysyntää ulkomaita myöten. Hannu Nilsen pahoittelee, ettei vastaavia uusia, yhtä mittavia hankkeita ole viime aikoina syntynyt. Hän sanoo, että yhteistyö auttaisi kaikkia osapuolia.

Hannu Nilsenillä on ollut keskeinen asema UPM:n ympäristöasioiden edusmiehenä ja hoitajana, mutta myös Metsäteollisuus ry:ssä, Teollisuuden ja Työnantajien keskusliitossa, Euroopan paperiteollisuusjärjestössä CEPIssä ja Euroopan unionin tietyissä hankkeissa. Hänen työtään arvostetaan; ennen eläköitymistään Hannu Nilsen nimettiin maailman liike-elämän kestävän kehityksen neuvoston, "kestävän kehityksen merkittävien edistäjien ritarikunnan" jäseneksi – tiettävästi ensimmäisenä suomalaisena. Neuvostossa on edustettuna 180 kansainvälistä yritystä.

Yritysvastuujohtajan mukaan UPM on oikealla uralla myös sosiaalisen vastuullisuuden alueella, omaksumisvauhtia hän kuitenkin pitää hitaana. "Tunnen silti tiettyä ylpeyttä viime vuosien tekemisistämme, mutta samanaikaisesti kunnioitusta haasteita kohtaan. UPM:n nimi on esillä hyvässä sekä kansallisesti että kansainvälisesti. Omassa seminaarissamme viime lokakuussa tuli esiin uusia kehittämisideoita, puhuttiin myös täytäntöönpanon esteistä."

"Suuri haaste liittyy globalisaatioon. Olemme kehittäneet tietyt toimintamallit, mutta näiden vieminen toiseen maahan tai maanosaan ei ole helppoa; jokainen kansakunta kun ei ole johtava korruption vastaisuudessa, kestävässä kehityksessä tai tehokkuudessa."

Ympäristönsuojelu osaksi liiketoimintaa

Pohtiessaan yli 30-vuotista uraansa Yhtyneet Paperitehtaat Oy:n ympäristönsuojelupäälliköstä ympäristöjohtajaksi ja konsernin yritysvastuujohtajaksi valkeakoskelainen sanoo, että alan kehityksestä voi puhua teknisenä ihmeenä, rahankäytön kannalta tai osaamismielessä. Ratkaisevana hän pitää sitä, että ympäristönsuojelu on tullut – lähinnä laatuajattelun kautta – yritysjohdolle osaksi normaalia liiketoimintaa.

"Kokonaislaatu on kilpailutekijä. Pitkäaikaiset asiakkaat ovat vauhdittaneet kehitystä joskus ankarinkin vaatimuksin, jotka ovat aukaisseet johdon ja ehkä myös omistajakunnan silmät. Yrityksen arvot ja toimintatavat kielivät vastuullisuudesta." Ympäristövaikutukset kokevien tahojen – eliöt, vesi, ilma ja maaperä – suhteellinen merkitys muuttuu kaiken aikaa. Juuri nyt huomiota kiinnitetään hankintaketjuun ja sen sopimuskumppaneihin. "On tunnettava käyttämämme puun, materiaalien, energian, kemikaalien, kuljetuspalveluiden ja keräyspaperin alkuperä. On kyettävä osoittamaan sidosryhmillemme ja yritysjohdolle, että myös noilla alueilla toimitaan oikein."

Hannu Nilsen tietää, että tehdasta rakennettaessa turvaudutaan aina uusimpaan tietoon ja tekniikkaan. "Kuitenkin, kun esimerkiksi Kiinassa ainoa käytettävissä oleva teollinen polttoaine on kivihiili, tai kun sinne rakennetaan sosiaalisia ongelmia mukanaan tuova valtava pato sähköenergiaa tuottamaan, olemme yrityksenä voimattomia. Ongelmien tiedostaminen ja niistä puhuminen ovat kuitenkin tehtäviämme." Nilsen muistuttaa, että kun asiat kotona ovat kunnossa, on helppo edustaa Suomea ulkomailla.

Edetty ilman vaikeuksia

Mitään yleistä vaikeutta ympäristönsuojelun jo vuosia jatkuneessa edistämisessä yritysvastuujohtaja ei näin jälkikäteen näe. Hän sanoo, että esimerkiksi Suomen tehtaillaan UPM on edistynyt hyvin. Toki hän muistaa kalakuolemat ja lipeäpäästöt, mutta summaa kokonaisuuden hyväksi.

"On selvää, että melu- tai hajuhaittoja ei saisi aiheutua, ei myöskään satunnaispäästöjä vesistöön. Niitä kuitenkin tapahtuu, valitettavasti, samoin kuin auto-onnettomuuksia tai luonnonkatastrofeja, joita ei myöskään toivottaisi."

Nilsen myöntää, että mikäli kaikki se tieto, johon tällä hetkellä uusien tehtaiden tai puhdistamoiden rakentaminen, käyttö ja hallintajärjestelmien ylläpito perustuvat olisi ollut aina käytettävissä, kehitys olisi nopeutunut.

"Kehitystä on hidastanut se, että uudistuksia voidaan toteuttaa muun kehitystoiminnan osana tai rinnalla ja vain siinä tahdissa kuin tekniikkaa kyetään omaksumaan ja pystytään investoimaan. Näihin liittyvät niin osaamisen kuin taloudellisten mahdollisuuksien rajoitukset. Merkittävimmät ympäristönsuojelun hyväksi tapahtuneet muutokset on aina toteutettu tuotantoprosessien uudistusten yhteydessä."

Tuoreimmat esimerkit muutoksista ovat Ranskasta ja Englannista. Kaksi paperitehdasta molemmissa on muutettu täysin keräyskuitupohjaisiksi, jolloin tehtaiden puun käyttö loppui. Samalla kuiduttamisesta johtuva energiankäyttö ja jätevesikuorma

jäivät pois. Yritysvastuujohtajalle tuttu käsite, kestävän kehityksen kolmas tekijä – taloudellinen vastuu – johtaa joskus raskaisiin päätöksiin.

Tällaisina Hannu Nilsen muistaa erityisesti kilpailukyvyttömän selluntuotannon lopettamiset Jämsänkoskella, Kanadan Miramichissa ja Ranskan Strace lissa."Samankaltaisia rakenteellisia muutoksia on nähty myös Valkeakoskella." Sulfaattisellun valmistuksessa ilmenevän hajun vähentämiseksi on UPM:ssä työskennelty pitkään. Pulmana on hajuainemäärien pienuus; pieninä pitoisuuksina esiintyviä kaasumaisia yhdisteitä on erittäin vaikeata saada talteen. Nilsen sanoo tilanteen olevan nyt "aika hyvin mallillaan, ainakin UPM:n tehtailla". Jätevesipuhdistamoiden hajuhaittojen vähentämistä tutkitaan parhaillaan. Vanhoilla teollisuuspaikkakunnilla asutuksen läheisyys on nostanut tehdasmelun vaimentamisen uudeksi ympäristöhaasteeksi.

Ilmastonmuutos vaikea ratkaistava

Viimeisimmät viisi vuotta Hannu Nilsen on painiinut kansainvälisestikin suuren haasteen eli ilmastonmuutoksen kanssa. Toimittuaan 1300 eurooppalaisen paperitehtaan yhteisön eli CEPIn ilmastonmuutostyöryhmän johdossa Hannu Nilsen on vakuuttunut, ettei Suomella eikä bioenergiavaltaisella UPM:llä ole juurikaan merkitystä kasvihuoneilmiön eikä sen hidastamisen kannalta.

Poliittisin, kilpailukykyä heikentävin päätöksin nämä kuitenkin osallistuvat "talkoisiin", joiden myönteisiä ympäristövaikutuksia on vaikea nähdä.

Mitä kansainvälisemmiksi kestävää kehitystä koskeva keskustelu muuttuu, sitä haasteellisemmaksi se Nilsenin mielestä käy. "Meidän teollisuusalamme yleismaineen luo sen huonoin toimija. Paikkojen buleeraus parhaiden nurkissa ei juurikaan auta, koska se ei yleismainetta kohenna. Korkeintaan asiantuntijoiden käsityksiin parannuksilla vaikutetaan. Maine paranee hitaasti, yleensä kompromissien kautta ja tällöinkin heikoimman lenkin ehdoilla."

Välillä yritysvastuujohtajan mieleen tulevat vuodet 1972–74, jolloin hän oli vesihallituksessa prosessiasiantuntijana vauhdittamassa sellu- ja paperitehtaita ympäristöasioihin. Tuolloin ei voitu tehdä juuri mitään, koska yritysten johto totesi, että ei. Nyt Hannu Nilsen törmää päivittäin kansainvälisessä kanssakäymisessä samaan kuin 35 vuotta sitten Suomessa.

"Tieto, talous ja tekniikka ovat meidän maassamme kehittyneet. Sama ei ole kaikkialla muualla nähtävissä, ja useimmiten vastaus on taas ei."

LUONNON YSTÄVÄ LAPSESTA LÄHTIEN

Jo lapsena Hannu Nilseniä kiinnosti luonto. Partiolaisena hän saattoi lisätä luontotuntemustaan entisestään. Koulussa biologiasta tuli mieleinen oppiaine. Sittemmin kesäharjoittelupaikat ja lehtijutut tekivät "alapuolisten vesien saastumisasiat" kiinnostaviksi.

Teknillisessä korkeakoulussa Helsingissä teekkari hankki valmiuksia selluinsinöörin tehtäviin. Samalla hän kuitenkin opiskeli ylimääräisinä aineina muun muassa biokemiaa ja mikrobiologiaa. "Puolivälissä korkeakouluopintoja kiinnostuin myös limnologiasta eli järvitutkimuksesta, pyrinkin – turhaan – sitä opiskelemaan. Se olisi tiennyt vesiopiskelua."

Opetustyön ohella tehty lisensiaattityö metsäteollisuuden jätevesien biologisesta puhdistuksesta valmistui vuonna 1971. Hän toimi 1970-luvun alussa vesihallituksessa prosessiasiantuntijana.

Ennen Yhtyneisiin Paperitehtaisiin tuloaan ja hetken ympäristöpäällikkönä vuodesta 1975 toimiessaan tekniikan lisensiaatti hoiti samalla Helsingin teknilliseen korkeakouluun vasta perustetun ympäristönsuojelutekniikan apulaisprofessuuria.

Yhtyneiden ympäristöpäälliköstä tuli yhtiön ympäristöjohtaja vuonna1992, ja kymmenen vuoden kuluttua Hannu Nilsenin nimike muuttui UPM:n yritysvastuujohtajaksi. Kun häneltä kysyy, milloin hän tiesi, mikä hänestä tulee aikuisena, vastaus on valmiina. "Ollessani Yhtyneiden Valken kemiallisen tehtaan johtajana vuonna 1992, tiesin mikä minusta oikeasti saattaisi tulla. Tuolloin alkoivat ympäristöjärjestöjen ja asiakkaiden kampanjoinnit. Tein asiasta muistion. Samalla totesin, että linjajohtajuus ja tutkimus saavat minulta jäädä."

Perityn metsätilan taimikoiden hoito on nyt Hannu Nilsenin työlistalla. Toki metsätilalta löytyy marjoja ja sieniäkin. Haaveena miehellä on kalastus. Muutama verkko on jo odottamassa Juojärveen laskemista. Toiminnan ihmisenä Hannu Nilsen ennättää myös apumieheksi lastensa taloprojekteihin. Neljä lastenlasta saavat osansa isoisältä, joka sanoo nyt pyrkivänsä pitämään huolta myös itsestään. Huolenpitoon hän laskee kuuluviksi myös konserteissa käymisen ja omat soittotuokiot.

Juhlajahdin ainoan kaadon teki kutsuvierasjoukon Leena Huuhilo.

Kuusankosken Riistamiehet r.y:n nykyinen puheenjohtaja Kari Iskola on kirjoittanut seuran historiikin juhlavuoden kunniaksi.

Kuusankosken Riistamiehille
50 VUOTTA TÄYTEEN

Kuusankosken Riistamiehet ry juhli marraskuussa 50-vuotissyntämäpäiviään juhlajahdin, juhlakokouksen ja suurten hirvipeijaisten merkeissä. Juhlavuoden kunniaksi valmistuu myös puheenjohtaja **Kari Iiskolan** kirjoittama historiikki, joka käy läpi seuran vaiheet aina perustamisesta nykypäivään saakka.

50 toimintavuotta täyttyivät jo kevättalvella 2005, mutta juhlinta haluttiin keskittää syksyisen hirvijahdin ympärille. Eteläisessä Mäntyharjussa järjestettyyn juhlajahtiin osallistui seitsemisenkymmentä henkilöä, joista 24 oli mukaan kutsuttuja seuran yhteistyökumppaneita. Ajoketjun avulla suoritetussa jahdissa hirven kaatoi kutsuvierasjoukon ainoa nainen, Tuohikotin Metsästysyhdistyksen **Leena Huuhilo**.

”Useampiakin hirviä nähtiin, mutta ne osuivat passipaikoille, joissa ei ollut mahdollisuutta suorittaa kaatoa”, Kari Iiskola harmittelee.

Kutsuvieraana jahtiin osallistunut Suomen Metsästäjäliiton Kymin piirin toiminnanjohtaja **Erkki Pentinniemi** painottaa, ettei metsästyksessä ole kyse pelkästään huvittelusta: ”Hirvillä on nykyään paljon ravintoa ja hyvät elinolosuhteet. Jos kantaa ei pidetä kurissa, hirvien määrä kasvaa niin suureksi, että niistä aiheutuu vaaraa liikenteelle sekä vahinkoa maanviljelylle ja metsänhoidolle.”

Seura syntyi ”vahingossa”

Kuusankosken Riistamiesten perustajajäsen **Hjalmar Lahtinen** on arkistotietojen mukaan kuvannut seuratoiminnan saaneen alkunsa aivan vahingossa. Kymin Osakeyhtiöllä oli kielteinen kanta luvattomaan metsästykseen yhtiön mailla ja Lahtinen tunnollisena miehenä meni silloisen metsäneuvos **Bützowin** luo anomaan metsästyslupaa itselleen. Hänelle vastattiin, ettei lupaa annettaisi yksityiselle henkilölle, mutta jos perustettaisiin metsästysseura, yhtiö voisi vuokrata sille maata.

Keskustelun pohjalta Lahtinen lähti tuntemiensa metsästäjien juttusille ja sai kokoon 20 seuran perustamisesta kiinnostunutta henkilöä. Perustava kokous pidettiin joulukuussa 1954 ja yhdistysrekisteriin seura merkittiin maaliskuussa 1955, tarkoituksenaan järkiperäinen metsästys ja voimaperäinen riistanhoitotyö. Yhdistyksen ensimmäinen kirjattu jäsenmäärä oli 52 jäsentä, mutta vuosikymmenen vaihteeseen mennessä luku oli jo yli kaksinkertaistunut.

Alkuvuosina metsästettiin ainoastaan pienriistaa ja saalismäärät olivat pieniä. 1960- ja 70-luvuilla seuran toiminta monipuolistui: hirvijahdit ja ammuntakilpailut aloitettiin, ensimmäinen metsästysmaja hankittiin ja kalastus- sekä kenneltoiminta käynnistettiin.

Riistakantojen elpyessä ja metsästysalueen kasvaessa myös innostus riistanhoitotyöhön lisääntyi. 70-luvun alkupuolella Riistanhoitoyhdistyksen toimeksiannosta ryhdyttiin suorittamaan riistalaskentaa ja seura teki ensimmäiset pitkäntähtäimen riistanhoitosuunnitelmat.

Myös yhteistyö naapuriseurojen kanssa alkoi. Kuusankosken Riistamiesten, Nuolniemen Metsästysyhdistyksen ja Kouvolan Varuskunnan Metsästäjien vuonna 1974 hirvenmetsästykseen hakema lupa oli Suomen ensimmäisiä yhteislupia, ellei peräti ensimmäinen. Myöhemmin yhteislupaan liittyi myös Hevosojan Seudun Metsästäjät.

Etujen ehtona talkoosuoritukset

Kuusankosken Riistamiesten metsästysalueet ovat edelleenkin UPM:n omistamia ja kaikki seuran 274 jäsentä joko Kuusankosken tehtaiden työntekijöitä tai eläkeläisiä. Nykyisin Riistamiehillä on Valkealan, Luumäen, Iitin ja Mäntyharjun alueilla yli 10 000 hehtaaria metsästysmaita sekä metsästysmaja Salmentojärven rannalla.

Seuran toimintaan kuuluu, että jokainen metsästävä, kalastava tai muita seuran palveluja käyttävä jäsen on velvollinen tekemään kalenterivuoden aikana neljä talkoosuoritusta. Talkootyötä kertyy noin kahdentuhannen työtunnin edestä vuodessa. Seura jakautuu riistanhoito-, kennel-, ampuma-, hirvijahti-, maja- sekä kalastusjaoksiin, joista jokaisella on omat tehtävänsä ja vastuuhenkilönsä.

”Kenneljaoksen vastuulla ovat jokavuotiset ajokokeet ja hirvenhaukkukokeet sekä joka toinen vuosi Kymenlaakson pystykorvakerhon kanssa yhteistyössä järjestettävä iso koiranäyttely. Antoisan kenneltyön ovat mahdollistaneet hyvät metsästysmaat sekä yhteistyö naapuriseurojen kanssa. Kalastusjaos puolestaan hoitaa esimerkiksi pyydysmerkkien jakamisen sekä kalastusluvat ja majajaos huolehtii erämajojen kunnossa-

Riistamiesten juhlajahtiin osallistui seitsemisenkymmentä henkilöä, joista osa oli kutsuvieraita.

Veikko Pasi on ollut seuran jäsen jo 40 vuotta.

Markku Anttila toimi aiemmin seuran puheenjohtajana.

Teksti Maria Rossi **Kuvat** Maria Rossi ja Juha Marttila

pidosta, remonteista ja siivouksesta", Kari Iiskola luettelee.

"Riistanhoitojaos taas huolehtii riistan ruokinnasta ja ruokinta-automaattien kunnosta. Talvisin maastoon viedään lähes tuhat kiloa heinää ja vielä enemmän kauraa erilaisiin syöttökatoksiin ja automaatteihin. Keväällä jaoksen vastuulla on ruokintapaikkojen siivous, kalkitusten suorittaminen ja riistapellon tekeminen. Pitkäjännitteinen riistanhoitotyö antaa jatkossakin mahdollisuuden metsästysharrastukseen", Iiskola jatkaa.

"Ampumakilpailujen järjestäminen on seuralle erittäin tärkeä toimintamuoto, sillä se pitää yllä tarvittavan taidon ja tuo varmuutta metsästystilanteeseen. Vuosittain sovitaan ampujien tasokynnyksestä jahdeissa, jotta riistalle voidaan taata mahdollisimman pienet kärsimykset. Seura järjestää vuosittaiset mestaruuskilpailut haulikko-, hirvi- ja luodikkoammunnassa. Jotkut jäsenistä ovat osallistuneet valtakunnallisiinkin kilpailuihin ja yltäneet aina suomenmestaruuteen asti."

Jäseneksi?

Kuusankosken Riistamiehiin kuuluu kolme naisjäsentä, joista yksi on seuran sihteerinä toimiva **Minna Mauno**. Sihteerin tehtävä metsästysseurassa on haastava, sillä toimenkuvaan sisältyy paljon lakisääteisiä asioita ja organisointia.

"Miehet ovat ottaneet minut todella hyvin vastaan. Tämä on rehti porukka, huumoria riittää ja jäsenet tuntevat metsästykseen liittyvät lait ja asetukset todella hyvin", Kuusanniemessä rakennusosastolla työskentelevä Mauno sanoo.

Minna Mauno on ollut seuratoiminnassa mukana kymmenisen vuotta. Kanakoiriensa kautta hän innostui linnustuksesta, hankki metsästyskortin ja liittyi Riistamiehiin.

"Koirilla on mielestäni oltava sellaista tekemistä, johon ne on jalostettu. Kiinnostukseeni on varmasti vaikuttanut myös se, että isäni oli metsästäjä. Tähän mennessä en ole vielä lähtenyt hirvijahtiin, koska hirvenmetsästyskausi ajoittuu päällekkäin kanalintujen metsästysajan kanssa. Tulevaisuudessa minua kuitenkin kiinnostaa myös hirvenmetsästys."

Kuusankosken Riistamiehiin kuuluu myös maksuista vapautettuja kunniajäseniä, jotka ovat saaneet arvonsa kolmenkymmenen vuoden jäsenyyden ja aktiivisen seuratoiminnan ansiosta. Esimerkiksi Voikkaan paperitehtaan entinen vuoromestari, 75-vuotias **Veikko Pasi** on kuulunut Riistamiehiin jo nelisenkymmentä vuotta. Pasi oli alun perin kiinnostunut vain pienriistanmetsästyksestä, mutta lähti aikoinaan puheenjohtajan kannustuksesta mukaan hirvijahtiin ja on toiminut pitkään ajoketjun vetäjänä.

"Seuratoiminnassa viehättävät lähinnä luonto, hyvä ystäväpiiri ja erilaiset kokemukset. Harrastan lisäksi suunnistusta ja ensiaputoimintaa, jotka sopivatkin hyvin yhteen metsästysharrastuksen kanssa", Veikko Pasi kertoo.

Myös Voikkaan PK 18:n entinen koneenhoitaja **Markku Anttila** on ollut toiminnassa mukana jo kolmisenkymmentä vuotta. Hirvijahtiin aktiivisesti osallistuva mies vaikutti seitsemän vuotta seuran puheenjohtajanakin.

"Mielestäni jäsenistö on muuttunut sopeutuvaisemmaksi vuosien varrella. Yhteistyö sekä keskenään että naapuriseurojen kanssa sujuu entistä paremmin. Metsästystoiminta sopii mielestäni hyvin kolmivuorotyöläisille ja tuo arkeen sopivaa vaihtelua", Anttila toteaa.

Kuusankosken Riistamiesten jäsenyyttä haetaan anomuksella, joka käsitellään seuran vuosi- tai kesäkokouksessa. "Seuraan voi liittyä, vaikka olisi kiinnostunut vain toimintamme yhdestä osa-alueesta. Jäsenistä noin kolmannes metsästää, kolmannes kalastaa ja loput osallistuvat toimintaan muuten. Mukaan toivottaisiin lisää nuorta väkeä, sillä varsinkin hirviporukka alkaa jo olla iäkästä. Tällainen harrastustoiminta on hyvä henkireikä nyky-yhteiskunnan kiireisessä ja stressaavassa arjessa", Kari Iiskola sanoo. ■

Taiteilija Helena Laineen A4-näyttely on esillä Kymen Paviljongissa.

Teksti Reijo Virta **Kuvat** Reijo Virta

AANELONEN
hallitsee ja ahdistaa meitä

Kaikille tuttu arkkikoko A4 saavuttaa joulukuun 30. päivänä iän, jolloin suomalaisilla on mahdollisuus siirtyä eläkkeelle. Valtioneuvosto vahvisti nimittäin 63 vuotta sitten, joulukuun 30. päivänä, päätöksen numero 1116 ”eräiden paperien ja painotuotteiden standardikoosta”.

Nykyinen tuttu aanelonen on kuitenkin kaukana eläkeläisyydestä. Se tulee käsiimme ja silmiimme joka puolelta.

A4-kokoisten paperien valta-asema kiinnostaa myös taiteiden maailmassa. Eräs ilmiöstä kiinnostunut on porilainen taiteilija ja kulttuuritoimittaja **Helena Laine**. Hänen A4-näyttelynsä avattiin joulukuun alussa Suomen Paperitaidegalleriassa.

”Olemme A4-verkossa, se paperikoko toisaalta hallitsee ja ahdistaa, mutta toisaalta helpottaa yhdenmukaisuuden vuoksi elämäämme”, sanoo Laine.

”A4-papereiden tulva on tuttua toimittajan työssäni. Kieltämättä niiden virta joskus väsyttää, mutta sen ylivoimaisuus merkitsee myös parempaa järjestystä – joskus ne pysäyttävät ihmisen ajattelemaan. Aaneloset tulevat myös kotiimme, mutta toisaalta ne voivat sisältää myös arjen taidetta”, aprikoi taiteilija.

Laki paperikokojen yhtenäistämisestä annettiin maaliskuussa 1942. Konttorikoneet olivat 1930-luvun mittaan kehittyneet ja niiden määrä oli lisääntynyt, ja tarvittiin standardikokoisia papereita. Deutsche Industrie Normin (DIN) mukainen A4 oli jo käytössä, mutta kaikki asiakirjat laadittiin 1940-luvun kahtena alkuvuonna vielä folio-kokoiselle arkille, joka oli saman levyinen kuin uusi tulokas eli 210 millimetriä, mutta 353 milliä korkeana 56 milliä isompi.

Laine muistuttaa, että nykypäivänä aanelonen syöksyy kuluttajan eteen entistäkin tehokkaammista printtereistä, kopio- ja painokoneista lomakkeina, raportteina, mainoksina, hakemuskaavakkeina, lehtisinä ja ennen kaikkea miljoonina kopioina. Yksin Kuusankoskella valmistetaan päivittäin reilut 500 tonnia A4-papereita. Siksi myös taiteilijan on perusteltua ottaa ilmiöön kantaa.

Toinen osa Laineen näyttelyä, Hymytytöt, koostuu mm. A4-kokoisista hymyilevistä tytönpäistä. Taiteilija Heikki Niemisen Hymytyttö-pystin hahmoa on sekä preeglattu että folioitu. ”Kopiokoneen tummuutta ja vaaleutta vaihtelemalla sain A4-arkeille syntymään erilaisia vaikutelmia. Kommentoin näin paineita, joita nuoriin tyttöihin kohdistetaan – ollako hymyilevä ja salaperäinen vai kova vaativassa kilpailuympäristössä.”

Hymytytön lisäksi Laine myös tutkii Mona-Lisan ja Marilynin tuttuja hymyjä sekoitelleen A4-koossa näiden kahden tunnetun hahmon kasvonpiirteitä. Lopputulokset heijastavat naisen tarvetta hakea oikeaa hymyä kuhunkin tilanteeseeen.

Koska elämme A4-verkossa, Helena Laine on päällystänyt Paperitaidegallerian seiniä ja lattian aanelosilla. Hänen näyttelynsä on nähtävissä Kymen Paviljongissa 22. tammikuuta 2006 saakka. ■

Kymin ansiomerkkien saajat

40 vuotta palvelleet

Olavi Aarnio tehdaskuljetukset, Pirjo-Liisa Alanne suunnittelu, Lasse Backman PK 9, Terho Jattu sellun kunnossapito, Jorma Jolkkinen sellun kunnossapito, Keijo Kankare PK 8, Hannu Korhonen kuitulinjat, Matti Laine tuotannonohjaus, Sirpa Niemi PK 9, Timo Rinne vuorokorjaus, Juhani Saulila suunnittelu, Heikki Tuominen PK 7, Esa Tähtinen kuitulinjat, Maija Virtanen käytöntarkkailu paperi.

35 vuotta palvelleet

Markku Aronen sellun kunnossapito, Lasse Elojärvi talteenotto, Marjukka Fält käytöntarkkailu paperi, Pauli Gardemeister tehdaskuljetukset, Sirpa Haikala siivous, Olle Hautala PK 7, Pekka Heikkinen PK 7, Leena Heimonen ostovarasto, Aarno Heiskala C3 jälkikäsittely, Tuula Hietanen PK 7, Kimmo Horppu tuotannon ohjaus, Sirkka-Liisa Huumonen käytöntarkkailu sellu, Heikki Hyypiä ostovarasto, Jorma Hämäläinen kuitulinjat, Veikko Hämäläinen MG, Keijo Joukainen puunkäsittely, Sakari Kakko C3 jälkikäsittely, Timo Kanerva vesilaitos, Matti Kangas talteenotto, Ilkka Karhunen tietohallinto, Ari Karjalainen konttoripaperit, Arja Karttunen käytöntarkkailu paperi, Pirjo Kauppi asiakaspalvelu, Markku Keisala tietohallinto, Pekka Kettula sellun kunnossapito, Tuire Kimpimäki konttoripalvelu, Jorma Kiuru kuitulinjat, Tarja Kiuru PK 9, Helena Koivikko käytöntarkkailu sellu, Esa Koivula vuorokorjaus, Pentti Koivunen puunkäsittely, Keijo Kokko automaatiokunnossapito, Anne Korhonen konttoripaperit, Pentti Koskinen massaosasto, Martti Kuismin tehdaskuljetukset, Markku Kujala vartiointi, Keijo Kuusela talteenotto, Hannu Kuusisto sellun kunnossapito, Matti Kähärä puunkäsittely, Helena Laetsalo konttoripaperit, Kari Laetsalo PK 7, Maarit Lahtinen käytöntarkkailu paperi, Hannu Laitinen konttoripaperit, Hellevi Lantta työterveys, Merja Laitinen siivous, Ilkka Lampila MG, Olli Lehto sellun kunnossapito, Simo Lehto sellun kunnossapito, Lassi Lehtonen MG, Hannu Leino PK 7, Pentti Liljanheimo vuorokorjaus, Liisa Lindholm paperivarasto, Stig-Olof Lindholm henkilöstö ja hallinto, Anita Luukas paperivarasto, Tuula Maaranen paperitehdas, Seija Malm konttoripaperit, Kari Manninen sellun kunnossapito, Hannele Martikainen käytöntarkkailu paperi, Seppo Matula konttoripaperit, Pekka Mauno kuljetusvälinekorjaamo, Arja Mellanen henkilöstö ja hallinto, Heikki Miettinen MG, Seija Mikkonen paperivarasto, Erkki Muuronen MG, Irmeli Mynttinen siivous, Mauno Mäkipää konekorjaamo, Irmeli Niemi suunnittelu, Riitta Niemi käytöntarkkailu paperi, Kauko Nieminen jälkikäsittely PK 7-9, Markku Nummila PK 7, Lea Nyberg paperitehdas, Anne Närvänen asiakaspalvelu, Raimo Närvänen kuljetusvälinekorjaamo, Erkki Nöjd puunkäsittely, Pekka Nykänen sellutehdas, Oiva Pahkala jälkikäsittely PK 7-9, Esko Pakarinen PK 9, Touko Partti C3, Timo Pasi vuorokorjaus, Osmo Pekkalin sellun kunnossapito, Tuula Pekkalin konttoripaperit, Pirjo Pekkola siivous, Hannu Peltoniemi tehdaskuljetukset, Jouni Pennanen paperitehdas, Merja Pennanen paperivarasto, Milja Penttilä osto-osasto, Arja Pesu konttoripalvelu, Leo Puljava kuitulinjat, Esko Pulkkinen käytöntarkkailu sellu, Rauni Pulkkinen suunnittelu, Timo Pöntinen vesilaitos, Kalevi Rydenfelt PK 7, Harri Rämä kuljetusvälinekorjaamo, Juhani Salakka tietohallinto, Ossi Silvonen MG, Hannu Simola puunkäsittely, Jorma Sipilä PK 7, Matti Sipilä tuotekehitys, Helge Sjöblom MG, Urpo Sorsa koneosasto, Arja Spännäri siivous, Jarmo Suni jälkikäsittely PK 7-9, Päivi Suni siivous, Jukka Syrjänen jälkikäsittely PK 7-9, Merja Tammi käytöntarkkailu paperi, Heikki Tiihonen työsuojelu, Raimo Timonen konttoripaperit, Markku Toivonen kuitulinjat, Matti Tuomi kuitulinjat, Ari Wahlberg henkilöstöhallinto, Pekka Vahteristo sellun kunnossapito, Kyllikki Vainonen konttoripaperit, Aarno Vallineva paperinkunnossapito kone, Timo Wass työvoima- ja henkilöstöpalvelu, Tenho Venäläinen paperivarasto, Arto Verho vartiointi, Mauri Vesala paperin kunnossapito kone, Simo Virtala konekorjaamo, Kari Vitikainen MG, Hannu Vuokoski paperitehdas, Vesa Värri koneosasto.

25 vuotta palvelleet

Raine Båtsman suunnittelu, Leena Elojärvi asiakaspalvelu, Hannu Hietala jälkikäsittely PK 7-9, Ari Hilden konttoripaperit, Jukka Holopainen PK 7, Lauri Honni vartiointi, Markku Horppu paperitehdas, Markku Häkkänen puunkäsittely, Eero Juvonen koneosasto, Juha Järvinen talteenotto, Jari Kinnunen paperin kunnossapito automaatio, Anne Konga käytöntarkkailu paperi, Karri Kosonen PK 9, Jari Kossila kuitulinjat, Harri Lahtinen sellun kunnossapito, Jarmo Lehtonen tuotannonohjaus, Ilpo Lindsten sellun kunnossapito, Juhani Mannari rakennuskunnossapito, Jari Marttiin C3, Ari Matilainen konttoripaperit, Rauno Männistö jälkikäsittely PK 7-9, Juha Mäntynen kuitulinjat, Anni Nieminen siivous, Pertti Nikander vuorokorjaus, Eira Nikula siivous, Matti Nuija sellun kunnossapito, Jouni Nuuttila PK 9, Hannu-Matti Ojala rakennuskunnossapito, Seppo Pasi sellun kunnossapito, Ari Puranen kuitulinjat, Juha Pyöriä paperin kunnossapito automaatio, Maarit Rainamaa talouden yhteiset palvelut, Jarmo Rosenqvist PK 9, Seppo Räihä talteenotto, Pertti Rönkkönen tietohallinto, Juha Saarinen sellun kunnossapito, Väinö Salmela rakennuskunnossapito, Tarja Seppälä suunnittelu, Matti Siintola sellun kunnossapito, Jukka Simpura paperin kunnossapito automaatio, Marjo Sopanen käytöntarkkailu paperi, Kai Sormunen vuorokorjaus, Jukka Suleva paperitehdas, Marjo Ukkonen työvoima- ja henkilöstöpalvelu, Ari Vaara koneosasto, Arto Virtanen paperin kunnossapito kone.

10 vuotta palvelleet

Esa Andersson paperin kunnossapito automaatio, Timo Heimala sellun kunnossapito, Janne Henttu paperitehdas, Marko Hyvönen paperin kunnossapito automaatio, Jyrki Kohtala tuotekehitys, Jarkko Niemi C3, Marja Nuppola talouden yhteiset palvelut, Joe Nurmi PK 7, Pentti Putkinen PK 8, Mika Rutanen talteenotto, Sami Talvinen paperin kunnossapito kone, Esa Vauhkonen kuitulinjat.

UPM, Kymi

Paperitehdas

Matti Laaksonen on nimitetty Kymin WFC-tuotantoyksikön johtajaksi 1.1.2006 alkaen.

Hänen toimipaikkansa on Kuusankoski ja hän raportoi Kymin tehtaanjohtaja Yngve Lindströmille. Matti Laaksonen tulee olemaan Kymin johtoryhmän jäsen. Tällä hetkellä hän toimii hienopaperitehtaiden operatiivisten toimintojen kehityspäällikkönä.

Taloushallinto

Juhani Jolkkinen on nimitetty Kymin controlleriksi 1.1.2006 alkaen. Jolkkisen vastuualueeseen kuuluu Kymin taloushallinto ja sen kehittäminen. Hänen toimipaikkansa on Kuusankoski ja hän raportoi Kymin tehtaanjohtaja Yngve Lindströmille. Hän tulee olemaan Kymin johtoryhmän jäsen.

Tällä hetkellä Jolkkinen toimii UPM:n Investointitiimin analyytikkona.

UPM, Kymi ja Voikkaa

Henkilöstöhallinto

Tiina Lakimo on nimitetty Kymin ja Voikkaan henkilöstönkehittäjän tehtävään 1.1.2006 alkaen. Hän raportoi henkilöstöhallintojohtaja Martti Purmoselle.

Tiina Lakimo toimii tällä hetkellä Voikkaan tehtaan henkilöstöassistenttina.

Materiaalihallinto

Tommi Ritola on nimitetty Kuusanniemen ja Voikkaan ostovarastojen yhteiseksi varastopäälliköksi 1.12. alkaen . Hän raportoi materiaalipäällikkö Markku Rossille.

Suojelu

Perttu Kero on nimitetty Kymin ja Voikkaan teollisuuspalopäälliköksi 1.1.2006 alkaen. Kero raportoi suojelupäällikkö Tuomo Lindénille.

Nykyinen teollisuuspalopäällikkö Jouko Kääriäinen jatkaa erityistehtävissä.

Matti Laaksonen

Juhani Jolkkinen

Tiina Lakimo

Tommi Ritola

Perttu Kero

Kymi ja Voikkaa -lehden toimituskunta toivottaa kaikille lukijoilleen

Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta!

Merkkipäiväilmoitukset julkaistaan lehdessämme vain asianomaisen sitä pyytäessä.

Kiitos muistamisesta jäädessäni pitkälle vapaalle.

Esko Inkilä

Kiitos kaikille minua merkkipäivänäni muistaneille.

Ole Nyholm

Kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Helena Laine

Lämmin kiitos yhteisistä työvuosista ja muistamisesta.

Matti Kiuru

Kiitos kaikille muistamisesta jäädessäni eläkkeelle.

Jorma Henner

Kiitos merkkipäiväni muistamisesta.

Ilkka Kymäläinen

UPM, Kymi

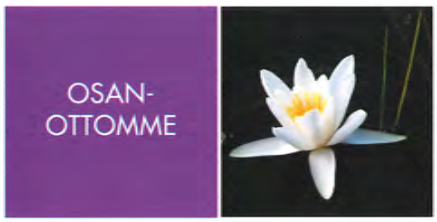
Trukinkuljettaja **Ilmari Jokinen** paperivarasto (30 palvelusvuotta), vesilaitoksen hoitaja **Jari Manninen** vesilaitos (30), veturinkuljettaja **Hannu Mälkki** kuljetus (32), koneenhoitaja **Osmo Nöjd** PK 7 (43), arkistopäällikkö **Birgit Rantala** hallinto/yhteiset (42), pituusleikkurin apulainen **Kari Viinikainen** PK 7 (36).

UPM, Voikkaa

Siistijä **Sirkka Hyypiä** puhtaanapito (22 palvelusvuotta), kalanterinhoitaja **Heimo Pessa** PK 18 (37).

UPM, Konserni

Sihteeri **Sirkka-Liisa Hämäläinen** johto (21).

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Pentti Iiskola, 78, kuljetusosasto, **Ilmari Janhunen**, 77, rakennusosasto, **Reino Kasteniemi**, 93, kuljetus, **Kari Puranen**, 66, Kni höyry, **Raija Timonen**, 75, Vo pap laboratorio, **Sigurd Sohlman**, 80, Vo höyry, **Pauli Suur-Nuuja**, 85, Vo sähkökorjaamo, **Nils Åberg**, 77, Vo höyry.

In memoriam

Viestintäjohtaja Markku Franssila

Viestintäjohtaja **Markku Franssila** kuoli 54-vuoden ikäisenä Vierumäellä sunnuntaina 20. marraskuuta 2005. Hänet haudattiin itsenäisyyspäivänä lähimpien läsnäollessa. Markku Franssila syntyi 25. elokuuta 1951 Askolassa, jossa kävi myös koulunsa. Hän lähti lukemaan valtiotieteitä Helsingin yliopistoon valmistuen valtiotieteiden maisteriksi 1974.

Korrekti ja sujuvakynäinen maisteri palkattiin Teollisuusviikko-lehden toimitussihteeriksi Suomen Työnantajain Keskusliittoon 1976. Tehtävä tarjosi näköalapaikan elinkeinoelämän kabinetteihin ja päätöksentekoon. Kymmenen vuotta myöhemmin hänet kutsuttiin Kymi-Strömbergin tiedotusjohtajaksi ja sittemmin Kymmene Oy:n tiedotusjohtajaksi. Tiedotusosaston muodosti tuolloin kaksi henkilöä, ja vastuu ulottuikin viestintästrategiasta tiedotteiden postitukseen.

Vuonna 1995 Kymmene ja Yhtyneiden Paperitehtaiden emoyhtiö Repola ilmoittivat fuusioituvansa UPM-Kymmeneksi. Franssila nimitettiin Suomen ensimmäisen metsäteollisuuden suuryhtiön viestintäjohtajaksi. Toimintojen ja erilaisten yrityskulttuurien yhteensovittaminen ei käynyt aina kivuttomasti. Mittasuhteet moninkertaistuivat ja aikaisempaa globaalimmin toimivan yhtiön viestintähaasteet olivat moninaiset. Franssilan asiaosaamista, ammattitaitoa ja sitkeyttä tarvittiin viestinnän linjausten, yhtenäisen yrityskuvan ja uudenlaisen viestintäorganisaation rakentamiseen.

Tunnollisuus ja vastuuntunto olivat Franssilan luonteenpiirteitä. Hän halusi hoitaa asiat hyvin vaatien itseltään joskus jopa kohtuuttomia suorituksia. Yhtiön maine ja menestys olivat hänelle tärkeitä ja toisinaan hän tuntui kantavan niistä lähes henkilökohtaista vastuuta.

Työelämästä Franssila jäi pois vuonna 2002, minkä jälkeen hän keskittyi vapaa-ajan kodin rakennuttamiseen Vierumäelle, golfkentän tuntumaan. Lyöntityylin edelleen hiominen ja tasoituksen parantaminen olivat jatkuvasti hänen tavoitteinaan.

Markku Franssilaa jäivät suremaan lähiomaiset. Tunnollista, tarkkaa ja korrektia viestintäosaajaa muistaa myös laaja viestintäammattilaisten joukko.

Pirkko Harrela
Aili Piironen
Eero Niinikoski

Kirjoittajat ovat Markku Franssilan läheisiä työtovereita UPM:stä.

Perinteinen
LASKETTELU-, HIIHTO- JA VIRKISTYSMATKA
Riihivuoreen 18.–19.2.2006

Tervetuloa virkistävälle laskettelulomalle Jyväskylään, jossa aktiivista tekemistä riittää koko perheelle. Majoitus hotelli Jyväshovissa kaupungin keskustassa, vain 20 minuutin päässä Riihivuoren rinteistä. Nauttikaa olostanne, levätkää ja rentoutukaa. Teatterikin on kivenheiton päässä.

Matka on tarkoitettu UPM:n Kuusankosken tehtaiden henkilöstölle ja eläkeläisille perheenjäsenineen.

Sitovat ilmoittautumiset 16.1.2006 mennessä Lasse Makkoselle, puh. 0204 15 2871 tai 040-7657849 tai notes tai sähköposti lasse.makkonen@upm-kymmene.com
Lisätietoja Lasse Makkoselta ja Mika Rautiaiselta, puh. 0400-657598.

Hinnat
75 e /hlö/vrk/1 hh:ssa
50,50 e/hlö/vrk 2 hh:ssa
40 e lisävuode aikuinen
24 e lisävuode 13–15 v.
21 e lisävuode 7–12 v.
Alle 7-vuotiaat laskettelevat kypärä päässä veloituksetta ja majoittuvat ilman lisävuodetta veloituksetta.

Hinnat sisältävät matkan, majoituksen, aamiaisen, saunan, sisäänpääsyn iltaravintoloihin ja päivälipun Riihivuoren laskettelukeskukseen. Majoitus on varattu 36 henkilölle. Lähtö 18.2. klo 8.30, paluumatkalle lähdetään klo 19.2. noin klo 12.00.

Arska

Ari Rantaharju

Arto Ahlberg

Filosofin iltapäivä

Kirjoitin joskus parikymmentä vuotta sitten tuon nimisen jutun, siinä taidettiin pohtia olevaisuutta yleensä ja monimutkaisuutta erikseen. Olen joskus kirjoittanut myös älykkäästä yksinkertaisuudesta tällä palstalla. Ei ole vissiin pahemmin luettu sitä juttua, kun aina vaan se sama probleema pohdituttaa ja pukkaa päälle. Tai sitten yleinen mielipide ja viisaus on ollut eri mieltä asiasta.

Yksinkertaisuus voi olla kaunista, mutta ei ilmeisestikään kovin älykästä. Älykästä on kehittää koko ajan uutta, uusia "hienoja juttuja", joita sitten tuntuu tulevankin tuutin täydeltä.

Meidät on kasvatettu ajattelumalliin ja asenteeseen, joka kieltää kritiikin kehityksen ja kehittämisen suhteen täysin. "Muutosvastarinta" kuuluu ainoastaan vanhoille pieruille ja kuulostaa kirosanalta.

"Kehitys kehittyy" on tämän päivän aforismeja. Vähemmän älykästä ja tarpeellista tuntuu olevan viedä loppuun jo aloitetut vanhat jutut. Mukavampaa on keksiä uutta, kuin yrittää takoa läpi vanhoja uusia juttuja, etenkään jos ne eivät oikein kestä päivänvaloa.

Humanismi ja teknokratia yrittävät lyödä kättä. Tuntuu kuitenkin, että huteja tulee, ja iskut läsähtelevät lähinnä poskille, niin että nuppi tutisee.

Jostain kumman syystä minusta kuitenkin tuntuu, että aika alkaa olla taas herkkä sille, että ruvetaan tekemään ihan oikeita asioita, ja jätetään monimutkaiset hienoudet vähemmälle. Meistä itsestähän se loppujen lopuksi on kiinni.

Niin se filosofi, ajattelin nyt laittaa se tähän, vaikka onkin jo vanha juttu.

●

Filosofian tohtori Miettinen sulki perässään asuntonsa oven.

Oven pamahdettua lukkoon Miettinen ei enää ollutkaan varma oliko hän tulossa vai menossa. Ja jos oli menossa, niin minne? Oven pamahdus oli pahasti keskeyttänyt hänen mietelmänsä, jotka koskivat analyyttisen filosofian suhdetta mannermaiseen ja Cantilaiseen filosofiaan.

Miettinen yritti tavoittaa kadonneen ajatuksen, ja samalla hän muistikin minne oli menossa. Hänellä oli yliopistolla luento, joka käsitteli juuri näitä teemoja.

Miettinen kiirehti, pani suorastaan juoksuksi ajatellen samalla probleemaa, jota aikoi käsitellä luennolla. Miettisen luennon nimi oli: "Onko mitään olemassa". Luento käsitteli modernin logiikan ajatusmallia siitä mitä todella on olemassa, vain onko sittenkään mitään? Hän ajatteli paneutua myös kielen ongelmaan, onko puhuttu kieli olemassa?

Miettinen oli miettinyt ongelmaa jo päiväkausia, ja se alkoi saada vaarallisia mittasuhteita. Hän oli lukenut aiheeseen liittyen jo useita kymmeniä filosofisia teoksia, joissa yritettiin ratkaista olemisen ongelmaa.

Miettinen katsoi juostessaan jalkoihinsa. Ovatko nämä minun, vai ovatko ne yleensä lainkaan jalat? Hän tuli kadunristeykseen juuri ennen yliopistoa. Samalla hänen aivonsa olivat jälleen kerran tulleet perimmäisen kysymyksen äärellä. Onko mitään olemassa? Seisonko minä todellakin tässä, vai olenko toisessa ulottuvuudessa?

Miettisen miettiessä hän samalla astui tielle. Häneltä jäi huomaamatta Nesteen suuri rekka, joka oli juuri tulossa pienellä ylinopeudella Porvoon tuotantolaitoksilta. Rekkakuski ei ehtinyt kuin hipaista jarrupoljinta Miettisen paiskautuessa auton pyörien alle. Kymppipyörän raskaat renkaat jauhoivat Miettisen aladobiksi. Asfalttiin jäi selvästi havaittava jälki.

Huh, huh, Hyvää Joulua nyt kumminkin.

Pulkasta pudonneet

Voinko tänään laulaa joulusta
kuten joskus lapsena ennen?
Mitä evääksi saimme koulusta
kaikki katosi maailman mennen.

Enää ei hymise enkelikuorot
eivät silmät tähtinä loista,
täällä on uudet seemat ja vuorot
eikä sävelet vanhoja toista.

Nyt raikuvat torvet voittajan
pois pienet vaunujen alta,
lyö rummut uuden soittajan
tahtipuikossa globaali valta.

Hyvää Joulua ja rakastakaa!

Paavo Smed
25.11.2005